

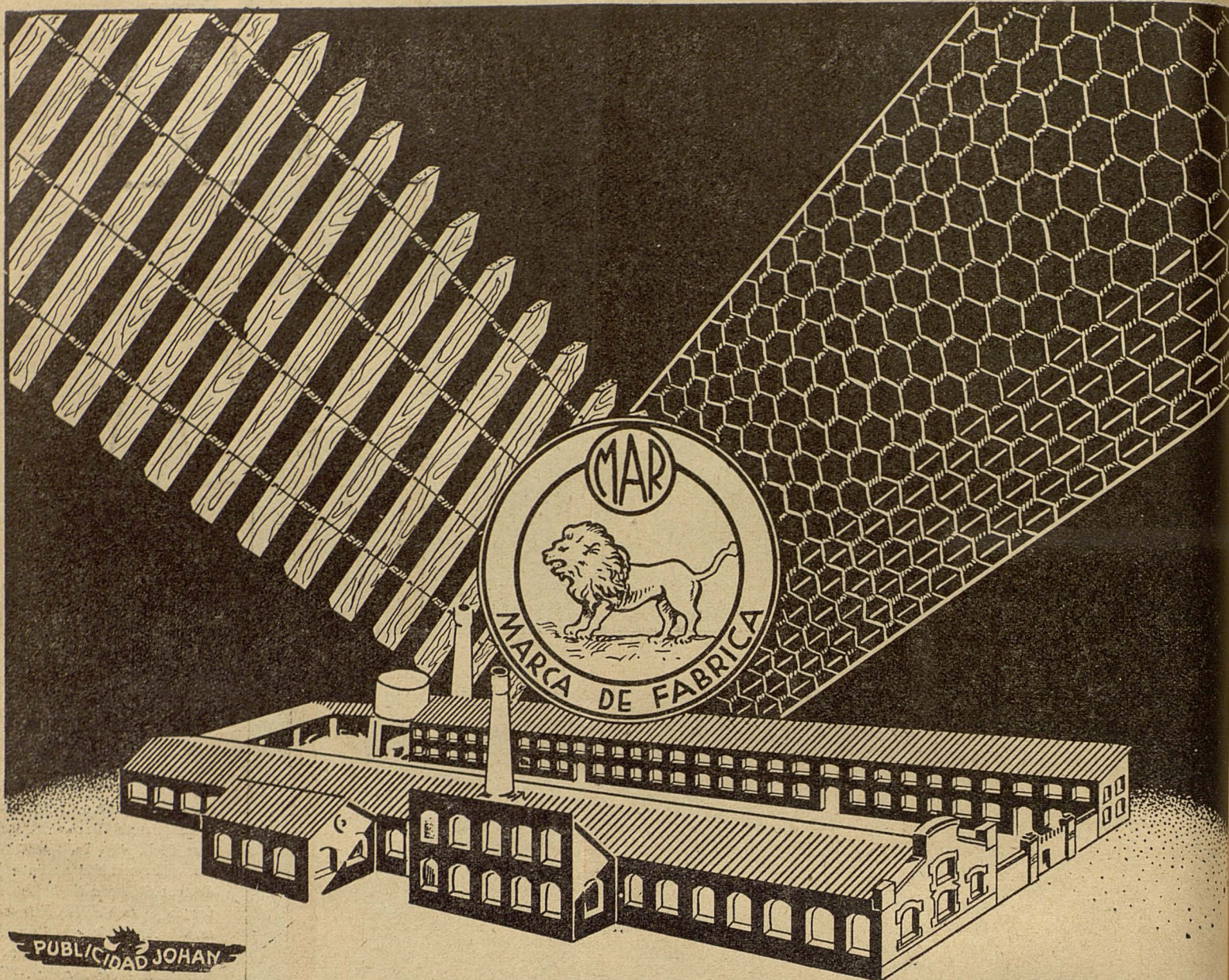
AGRICULTURA i RAMADERIA

SUMARI:

L'ensenyament avícola, *Salvador Castelló*.—La gana dels pollets.—L'eucaliptus, *Emili Pascual d'Amigó*.—Ecol·lore de la pagesia, *Valeri Serra i Bol·dú*.—El que l'home deu a les bèsties de treball, *Pere de la Triola*.—L'atur forçós, *Joan Vallès i Estruch*.—Economia i Agricultura, *Miquel Codina i Farré*.—Manera d'utilitzar els grans.—El plàtan, *Josep M.ª Riu*.—Conservació de les patates.—Sindicat Vitícola de Martorell. Un document històric.—El que diu la premsa: Riquesa que es perd, *X.* - Dues menes de rabassaires, *V. C.*—Recerques pràctiques: El vesc. - Trاسبalsades i clarificacions dels olis. - Els olis vegetals en la lluita contra els paràsits dels arbres fruiters.—Notes informatives: Els serveis d'arbres fruiters de la Generalitat de Catalunya. - Exposició de Cunicultura. - Segona Setmana Apícola a l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre. - Els vins catalans als Estats Units i l'Estatut del Vi. - El conveni comercial amb França. - La Mutualitat d'Assurances de la Unió de Sindicats de Catalunya. - La nova política comercial. - Notes comercials.—Llibres.—Calendari de sèmbrs.—El mercat.

El professor don Salvador Castelló, a la plaça de Sant Marc de Venècia

REIXATS i TANQUES

Galvanitzats amb els més moderns procediments

Gran Premi i Medalla d'Or. - Exposició Internacional de Barcelona, 1929-1930

Ramaders:

Recomanem l' "ALAMBRE A"

per a xarxes i tancats per al bestiar BOVÍ, CABALLÍ, PORQUÍ i especialment per al LLANER, per estar exempt de punxes.

Avicultors:

Useu per al vostre GALLINER, el

Modern reixat patentat de Forma

Mixta - Uniformitat en les seves malles. - Molt resistent. - Econòmic

Per a comandes a les Ferreteries i Establiments Avícoles

SOL·LICITEU CATÀLEG IL·LUSTRAT A:

M. Abad & Ribera. TARRASA. Barcelona

Direcció postal: Apartat 55. — Direcció Telefònica: «Peinalambres». — Direcció Telefònica: 2105 i 2250

Agrirem als nostres llegidors que esmentin AGRICULTURA I RAMADERIA en dirigir-se als anunciants

ALIMENTS PER A L'AVIRAM i BESTIAR GIBERT

AVINGUDA ICARIA 128
TELÉFON 52237
BARCELONA

*Per esser fabricants i receptors directes, podem garantir l'absoluta
puresa i integritat de nostres aliments.*

GRANS I FARINES DE TOTA MENA

ELABORACIONS ESPECIALS
d'**Alfals**, en farina.— **Civada**, es-
puntada, aixafada, farina integral, farina
redassejada, etc.— **Ordi**.— Id. id.
Moresc, tranquil·lo, pelat, semolina,
farines.— **Arròs**, i els seus derivats,
Segó.— **Turtó** i llurs farines.— **Lli**
i la seva farina, etcètera.

Farina de peix, les qualitats més
selectes, importades d'Escandinàvia.

Farina d'ossos, tri-esterilitzada
i pelada.

Farina de carn, de les més im-
portants frigorífiques del món.

IMPORTADOR EXCLUSIU DE

Reef Brand
CLOQUES D'OSTRES PURES PER AVIRAM
90% DE CARBONAT DE CALÇ

La seva qualitat insuperable proporciona
l'augment del 25 % en la producció d'ous;
conserva la vitalitat a les ponedores; asse-
gura la robustesa i desenrotllament de tota
mena de bestiar.

Preu per saca de 50 quilos, 15 pessetes

Llet en pols, completa i sense grassa
Oli de fetge de bacallà
CIVADA ESCORXADA

RANXOS AVICOLES

ALIMENTS ESPECIALS
PER A POLLETS I PONEDORES

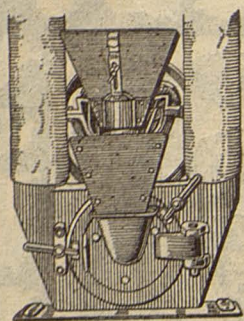
N.º 0 - Bateria N.º 1 - Pollets
N.º 2 - Crescuda N.º 3 - Engreix
N.º 4 - Posta N.º 5 - Normal

N.º 5 - RANXO "Porquí"
N.º 7 - RANXO "Conills"

ALIMENTS CONCENTRATS
NUTRE - Avícola — NUTRE - Concentrat
NUTRE - Porquí — NUTRE - Bobí

DESINFECTANT
INSECTICIDA **PIOL**
EN POLS I LIQUID

Demaneu folletons i cotitzacions mensuals que sempre seran les més econòmiques en igualtat de qualitats

MOLINS TRITURADORS "El Campeón Universal"

Patent n.º 91267

Per a tota mena de grans, despulles, alfals, fenc, garrofes i tota mena de materials.
Es l'únic molí que no produeix pols. Doble durada que tots els altres sistemes, degut a les dues mànegues d'aspiració; pot treballar a la dreta i a l'esquerra. Porta especial per alfals tal com es sega, degut a la seva gran bossa d'entrada. Es construeix en cinc tamanyos, de 100 a 2.000 quilos hora. — L'únic anunciant que només es dedica a fabricar molins trituradors, tenint tallers propis per a construir-los. No es cobra cap màquina fins que el client hagi donat la seva conformitat en el seu rendiment i bon funcionament.

OLIVAIRES MODERN MOLÍ-TRITURADORA : REMOLEDORA D'OLIVES

Triple rendiment, treball més perfecte que els antics corròns de pedra, fàcil neteja. La mateixa màquina, amb un fàcil dispositiu serveix per esmicolar i moldre tota mena de pinsos. Grans facilitats en el pagament.

Per detalls, al constructor: **MARC TORRAS** - Riereta, 15 - BARCELONA - Telèfon 16884

PER AL PROVEIMENT DE

Bestiar boví bru de Schwyz

ES RECOMANA

Daniel Schuler, Ramader
STEINEN - SCHWYZ (SUISSA)

Ous de Naftalina

Patentats i model Industrial Registrat

Maten el poll. Desinfecten els ponadors. Eviten en les gallines el vici de menjar-se els ous. Serveixen d'ou :: ponedor. Maten l'arna ::

:- Preus franc d'emalatge estació Barcelona :-
Una dotzena: 6 ptes. una Una grossa: 5 ptes.
la dotzena

De venda a les principals Drogueries i a la
Comercial de Productes Refinats del Quirà, S. A.
Rambla de Catalunya, 66, 1.er, lletra G. :- Barcelona

LONES per a Segadores

- LONES** per a tota mena d'espardenyes.
- LONES** de tots els gruixos i amplades per a veles de carruatges i autos.
- LONES** en colors sòlids per a veles de magatzems.
- LONES** per a velam, vaixells, encerats, vagons, tendes de campanya, etc.
- LONES** de cotó i cànem per a diversos usos industrials.

Josep Sauleda : FABRICA DE LONES : Sant Pol de Mar (Barcelona)

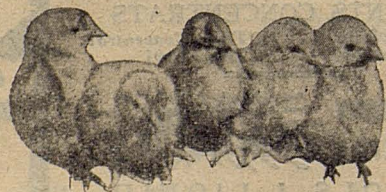
Cafès del Brasil per tota Espanya

EXIGIU ELS CAFÉS DEL BRASIL
són els més fins i aromàtics

CASES BRASIL
BRACAFÉ

POLLETS

PRAT ROSSA. -
LEGHORN BLANCA.
CASTELLANA NE-
GRA. - RHODHE IS-
LAND ROJA

PLYMOUTH.-ORPINGTHON.-HOUDAN.-BRAHAMA
Ous per a incubar - Polles de dos mesos

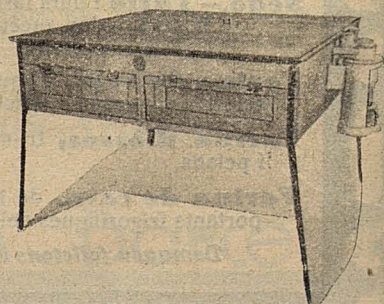
Incubadores

Elèctriques i amb petroli

Les més pràctiques, segures i econòmiques, construïdes amb material superior. - BATERIES, COVADORS i tota mena de material

Pinsos Avícoles

Instal·lacions completes per a GRANGES. Pressupostos de franc

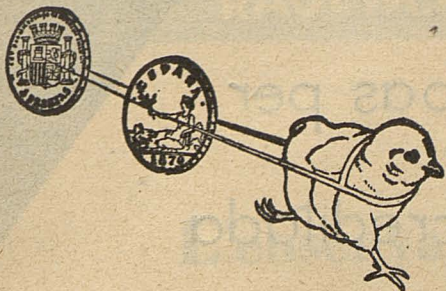

SOL·LICITEU CATALEG
QUE S'ENVIA DE FRANC

AVÍCOLA REGIONAL

Nàpols, 99 (entre Ausies Marc i Carretera de Ribes) - Telèfon 50199 - BARCELONA

Granja Avícola BANÚS

LA MÉS
IMPORTANT
D'ESPANYA

Passeig de la Mina
Telèfon 375-X.

Exposició, Vendes,
Encàrrecs i Corres-
pondència:

Carrer de Jesús, 27
Telèfon 375-R.

Telegrams:
«RESTMUNICH»

REUS

Vós podeu obtenir grans benefi-
cis amb

Leghorns estirpe
BANÚS

Demaneu la nostra
LLISTA DE PREUS

La RAÇA Leghorn Blanca és l'única especialitza-
ció de la nostra granja

Oficina Tècnica

Treballs i Informacions Agrícoles

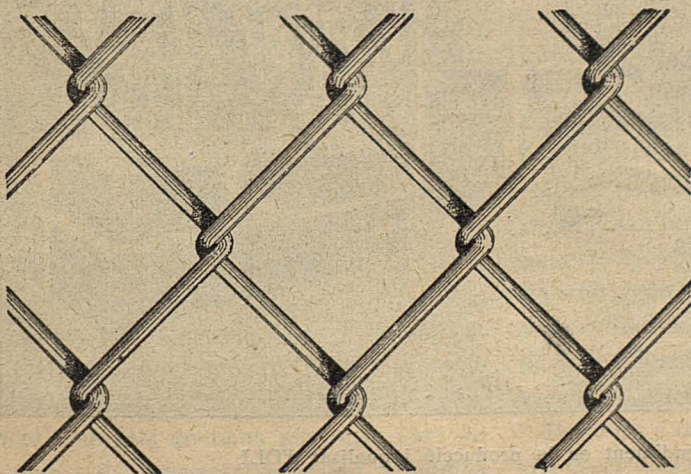
Intervencions en compra-venda de finques:
Projectes d'explotació agrícola: Valoració de
finques: Anàlisis agrícoles: Tractaments con-
tra plagues del camp: Estudis i fórmules d'a-
dobs: Fórmules d'alimentació del bestiar: Es-
tadística econòmica de mercats: Aixecament
de plànols: Plantacions de fruterars: Nivella-
cions: Planejaments de regadius: Estudis viti-
vínicoles: Clarificacions i correccions: Elabo-
racions a preus convinguts: Desfons de ter-
renys amb tir directe i amb malacat (bògits).

Anselm Clavé, 40 - GRANOLLERS - Telèfon 71

REIXATS

de fil metàl·lic de varies menes per a

Tancats, Galliners, Colomars, etc.
Filferro, Teixits metàl·lics, Garbells
per a cereals

RAMON TOMAS

Oficines: Bofarull, 59 i 61. — BARCELONA

FÀBRIQUES A:

BARCELONA - SABADELL i IZALZU (NAVARRA)

Guanos-Drogues-Sofres

Adobs per a les terres

Premiats en 15 Exposicions Nacionals i Estrangeres

GUANO AMONIAC FIXE

Adob complet aplicable a tots els conreus

Adobs especials per a la
vinya, patateres i hortalisses

GUANO PROVENÇAL SOFRES GARANTITZATS

Flor de Sofre — Sofre sulfatat
Sulfatina — Esteatina cúprica

SULFAT DE COURE GARANTIT

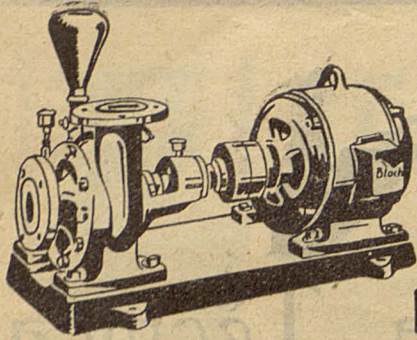
Superfosfat de calç. - Escòries Thomas. -
Nitrat de Sosa. - Sulfat d'Amoníac. - Clorur
de Potassa. - Sulfat de Ferro. - Kainita, etc.
Drogues i matèries per a les adoberies

GUANOS - DROGUES - SOFRES

ALESAN

SOCIETAT ANONIMA

Via Laietana, 23, pral. B, Xamfrà amb la Plaça de l'Angel
BARCELONA

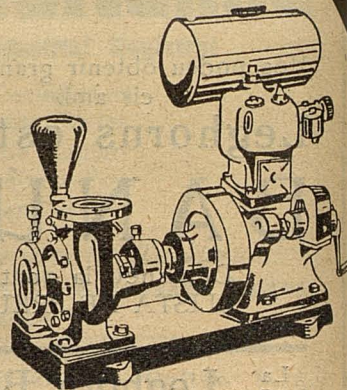

¡Agricultors!

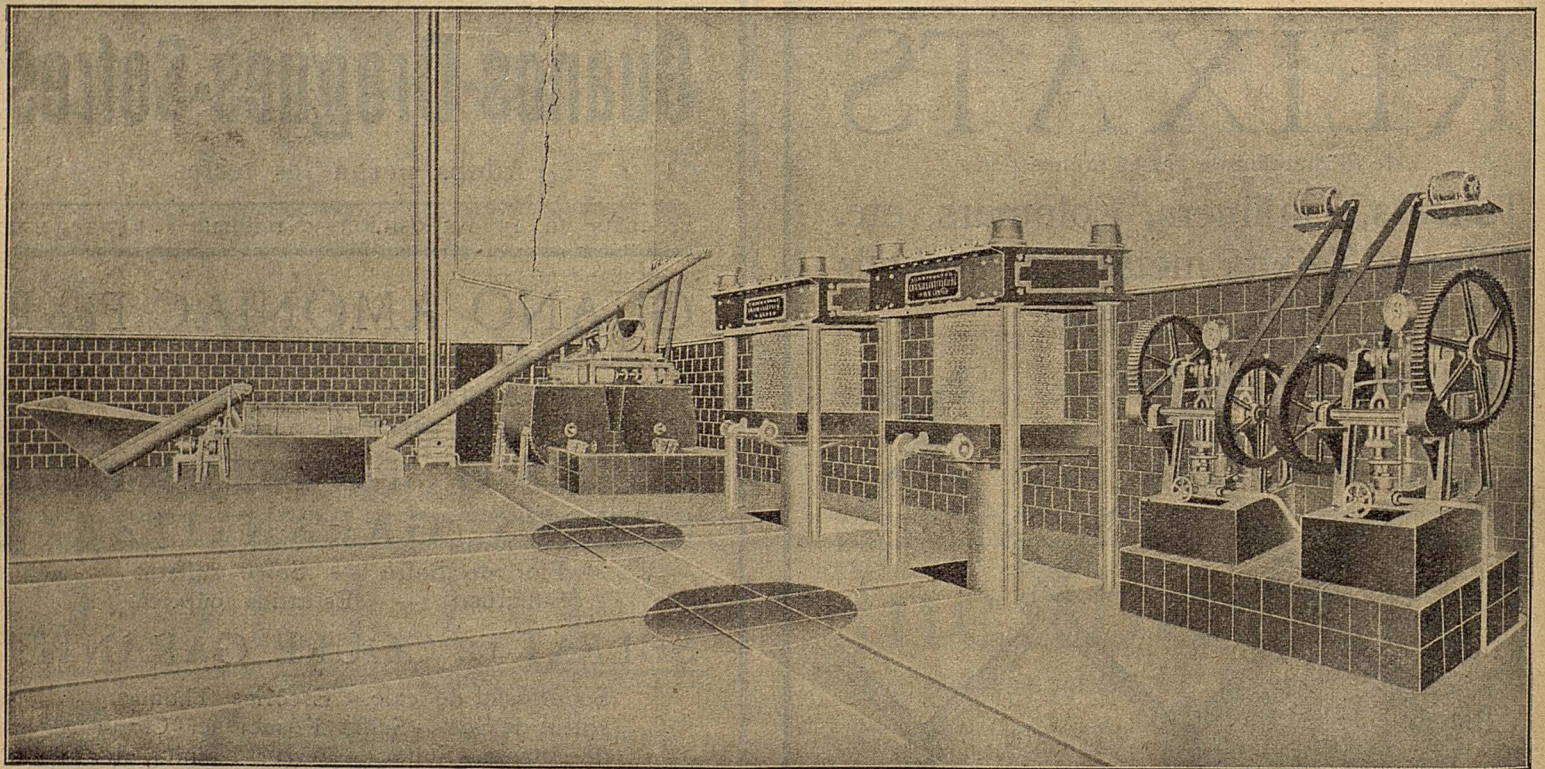
Enriqueu vostres hisendes
instalant electro o motobombas per
recs de l'incomparable i acreditada

marca

Bloech

JAUME CUIXART - Maragall, 17 al 23 - BADALONA

INSTAL·LACIO OLEICOLA: Model 1933. De gran rendiment en la producció i qualitat d'OLI

Constructor: **GABRIEL PUJOL I PARÉS** - Dr. Robert, 47 - **REUS** (Tarragona)

Especialitat de la casa en tota classe d'instal·lacions Oleícoles - **Premses hidràuliques** (construïdes amb bigues d'acer) - **Rentadores, Trituradores i Batedores** per a **Olives**

Facilito Pressupostos i Catàlegs per a **INSTALLACIONS COMPLETES O PARCIALES**

AGRICULTURA i RAMADERIA

DIRECTOR
RAÛL M. MIR

DIES DE SORTIDA: EL 1.ER DE CADA MÈS
UN SOL NÚMERO: UNA PESSETA

SUBSCRIPCIÓ:

Per tot el país i Amèrica, un any. 10 ptes:
Altres països. 15 ptes:

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: TRAFALGAR, 76 - TELEFON, 18744 - BARCELONA

L'ensenyament avícola

II I DARRER

Es natural que, degut als diferents graus en els quals pot ésser donat l'ensenyament avícola, aquests hagin de variar segons l'extensió o l'índole de l'Escola, però, tot i tenint això en compte, la base, el fonament de l'ensenyament avícola en general, està en la Zootècnia, en les seves manifestacions experimentals i econòmiques, com també en les aplicacions pràctiques.

En les Escoles d'Avicultura primàries o elementals, no és possible que, degut a la manca de preparació dels alumnes que a elles solen concórrer, es tracti de desenrotllar-los-hi programes de caràcter excessivament tècnic, en els quals els concurrents entrarien difícilment i encara, sempre a base del que la Zootècnia ensenya, jo entenc que s'ha de donar ensenyament essencialment pràctic, perquè en cerca d'ell solen acudir les gents del camp, més que no en cerca de tecnicismes que no poden capir.

La disposició del galliner, segons els dictats de la moderna Avicultura, la incubació i la cria per procediments naturals i artificials; la formació o l'establiment de bons règims alimentosos per cada edat dels animals i per cada una de les diferents adaptacions que se li vulguin donar; els treballs de selecció, tant en l'ordre morfològic com en el fisiològic i, sobretot, en el que afecta el millorament de la posta i de la qualitat dels ous o l'augment i millorament de la qualitat de les carns; el coneixement dels animals que puguin ésser bons reproductors i la formació amb ells de bons planters; l'art de produir i de preparar excellent volateria de taula, d'engreixar-la, de matar-la i de presentar-la al mercat en condicions d'augmentar el seu valor, amb el seu anex el caponar, i tot quant afecta la bona higiene i la sanitat del galliner, són les pràctiques a ensenyar en tota escola elemental, acompanyant-les simplement de les lliçons que bona-

ment es puguin donar a persones que manquen de preparació i fins algunes vegades, de cultura suficient per a comprendre allò que amb majors tecnicismes se'ls hi expliqués. L'ensenyament en aquestes Escoles ha d'ésser, doncs, essencialment pràctic i no ha de tendir a altra cosa que posar els alumnes en condicions de treballar al camp en Avicultura, com auxiliar de tota explotació agrícola.

A les Escoles mitges, además de donar-se el mateix ensenyament pràctic, s'hi ha de desenrotllar un programa, que al nostre entendre, ha de comprendre cinc punts: Primer: Elements de Zootècnia aplicada a l'aviram i si es volgués als conills.—Segon: Construccions i material avícola.—Tercer: Avicultura pràctica, rural i industrial.—Quart: Avicultura esportiva o d'esbargiment (coneixement dels standars de les races, exposicions i concursos, etc., etc.) i cinquè punt, nocions de Patologia i Terapèutica de l'aviram i dels conills.

Aquesta fou ja la base de l'ensenyament que es dona a la nostra Escola des de la seva fundació a l'any 1896 i amb lleugeres variants és també la de la majoria dels plans que es desenrotllen en moltes de les escoles ja establertes en diferents països d'Europa, d'Amèrica, d'Àsia i d'Àustràlia. Amb aquests coneixements i alguns mesos d'estada a les granges que sempre han de tenir anexes els esmentats centres d'ensenyament, es poden formar avicultors a la moderna, capaços d'atendre bé una explotació avícola.

Referent a la qüestió del temps en el qual pot ésser desenrotllat el programa d'aquestes Escoles mitges, pel que hem vist no hi ha uniformitat de criteri, perquè mentre que uns creuen que és necessari un any o almenys un curs de nou mesos, altres, i entre aquests nosaltres, creuen que n'hi ha prou amb tres, quatre o cinc mesos triats de la bona estació de l'any, perquè, llevat del que

es pot veure en el període de la muda, quasi tot el que es podria observar a l'estiu i a la tardor, s'ha pogut veure ja a l'hivern i a la primavera.

Amb els cursos intensius de poca durada, encara que en ells sigui precís donar dues classes teòriques cada dia, no sols s'estalvien despeses d'allotjament o d'estada en el lloc als alumnes, sinó que també es fa possible per molts que no podrien estar un any fora de casa seva, que hi puguin concórrer més fàcilment. Podem garantir que fins amb cursos intensius de tres mesos hem tingut alumnes que després s'han distingit com a bons avicultors.

Quan es tracta d'un ensenyament superior, entenem que sols el poden rebre aquells alumnes que concorren les Escoles d'Avicultura havent fet ja determinats estudis en universitats o en Escoles especials, als quals se'ls hi poden donar lliçons de Zootècnia més aplicada i sobretot de Genètica, de Biometria i d'altres ciències relacionades amb aquestes, pel qual, generalment, les Escoles mitges no estan preparades i, per tant, s'imposa que s'estudiïn en altres Centres d'ensenyament superior o universitari.

ENSENYAMENT AMBULANT.—Admesos els bons serveis que presten les Escoles d'Avicultura ben organitzades, en els molts anys de pràctiques docents en la matèria, ens hem pogut convèncer que la forma d'ensenyament que dona més bons resultats en tots els països en els quals s'ha establert, és l'ambulant, portada a cap per experts o conferencians en Avicultura, els quals recorren ciutats, pobles i fins les comarques rurals, divulguen en forma senzilla tot el que ells aprenueren a les Escoles d'Avicultura i als quals oeixen les multituds sempre amb religiosa atenció, sobretot si se les convoca amb l'aliciet de quelcom atractiu o suggestiu, com l'exhibició de projeccions fixes o de films cinematogràfics.

L'anunci d'aquestes conferències, moltes vegades té la virtut d'omplir fins i tot teatres de gran cabuda i freqüentment després d'una d'aquestes lliçons de caràcter popular, sol iniciar-se i després portar-se a cap la

celebració de cicles de conferències, de Setmanes o de Quinzenes avícoles, les quals constitueixen com una mena de curssets breus, en els quals s'hi desvetllen aficions, s'orienta el públic i es crea un ambient altament favorable en bé de l'Avicultura.

Pel que afecta la divulgació dels avantatges que reporta als avicultors l'organització d'Associacions Cooperatives, són més eficients les conferències en càtedra ambulante i les impulsen més que tot el que d'això es pugui dir a l'aula de l'Escola.

En aquesta classe de conferències el mestre ha de triar el tema i ha d'emmotllar la seva oratòria a l'indole de l'auditori que té en el local i segons sigui aquest auditori, parlarà amb el llenguatge senzill usat pels camperols, si són aquests els que l'escolten, o l'emprarà quelcom més elevat quan componguin la massa d'oients persones ja de major cultura. D'aquí ve que, essent al nostre entendre, la càtedra ambulante un dels millors mètodes d'ensenyament avícola, sigui també el que ofereixi més dificultats per a implantar-lo, si no es disposa de personal que, ademés de saber Avicultura, sàpiga apreciar la forma en la qual ha de tractar els assumptes segons l'auditori i la manera com ha de parlar-li i presentar-los-hi.

Es tant el que atrauen aquestes conferències d'Avicultura, que a nosaltres ens ha passat a Santiago de Xile, on, donant un Curs de 20 lliçons a la Universitat d'aquella capital americana, vàrem tenir un auditori permanent de 614 persones, mentre que en aquells mateixos dies, una vertadera eminença literària espanyola, que donava també un cursset d'art i literatura en la mateixa ciutat, tot just si pogué conservar el seu, que no era més que d'un centenar d'oients.

Amb la càtedra ambulante ben conduïda, el conferenciant a voltes aconsegueix fer-se oir d'un centenar de camperols, als quals amb llenguatge senzill, contant-los-hi anècdotes i fins emprant la paràbola, arriba a infiltrar en l'ànim llur el coneixement de les modernes pràctiques, destrueix les velles rutines, i sobretot, en molt aconsegueix millorar l'estat dels galliners, posant en evidència que la majoria de malalties de les gallines i les epizooties de les quals anualment se'n condolen la gent del camp, són degudes a la manca de neteja dels galliners i a l'abandonament amb què tenen els animals.

La gran concurrència d'oients a les conferències avícoles donades en càtedra ambulante, és fefaent demostració de què totes les classes socials s'interessen per l'Avicultura i per tant, en interès dels Governats està l'aprofitar aquestes disposicions, sempre però, a base que els Conferenciants siguin persones capacitades per a donar lliçons i bons consells i no vulgars xarlatans que amb quatre no-

cions d'Avicultura s'improvisen per ells mateixos professors sense que ningú fiscalitzi el que de bo o dolent pugui deduir-se de llurs peroracions.

En conclusió, creiem que entre els diversos graus d'ensenyament avícola, els de majors resultats pràctics són els que es donen a les Escoles elementals i a les Escoles mitges, com així mateix en Càtedra ambulante i d'aquestes tres classes d'ensenyament és de la que més s'haurien d'ocupar tots els Governats atents al foment de l'Avicultura segons els dictats del progrés modern.

L'ensenyament superior, tot i podent donar-lo les Escoles Mitges en Secció especial d'ampliació d'estudis, entenem que sols correspon als Centres d'ensenyament agropecuari ja existents en quasi tots els països, a Instituts de Zootècnia o bé a Instituts especials d'Avicultura científica, als quals no és possible concórrer sense previs estudis i sense la deguda preparació.

En quant a la influència que l'ensenyament avícola exerceix en el progrés i en el foment avícola d'un país, entenem que és una cosa gran i la prova està en el fet que, en tots els països en els quals s'ha implantat, s'ha progressat moltíssim; però s'ha de tenir en compte que no tot s'ha d'esperar de les Escoles, perquè encara que d'elles surtin bons alumnes, si després aquests no treballen o no reuneixen condicions per a implantar i conduir degudament els galliners, de poc els hi serveix allò que han après.

Hem tingut alumnes que van sortir de la nostra Escola amb gran distinció i que després fracassaren, i en canvi, vertaderes mitjanes estan guanyant diners en avicultura. Es el cas de l'agrònom o del zootectista que estudiaren molt i que després no saberen o no pogueren portar a la pràctica allò après amb bon èxit.

Heus ací el que un vell professor d'Avicultura s'ha atrevit dir-vos, després de 38 anys d'exercir la seva honrosa professió, però no podem acabar sense cridar la vostra atenció sobre el molt que es deu a les escoles d'Avicultura, del que la indústria avícola ha prosperat en els últims quaranta anys.

La inicià un avicultor francès de grata memòria, Mr. Roullier Arnould en la seva Escola pràctica de Gambais les Houdan, sobre l'any 1880, a la qual seguí la que a l'any 1889 fundà el President fundador de l'Associació Mundial d'Avicultura Científica, senyor Edward Brown a la Gran Bretanya. Ara n'hi ha a dotzenes; solament al Canadà i als Estats Units nordamericans hi ha més de cinquanta Escoles o Centres d'ensenyament avícola. N'hi ha amb ensenyament donat en diversos graus, però hem arribat fins a l'impensat, la creació de Granjes avícoles experimentals i per damunt de tot, la de

l'Institut Nacional d'Avicultura Britànic, que, anexe al famós Col·legi d'Avicultura d'Harper Adams, fou institut per iniciativa de l'Associació Mundial d'Avicultura Científica i especialment pels treballs del seu fundador el Doctor Sir Edward Brown, essent el seu primer Director el gran professor americà Williard C. Thompson, el qual funciona des de l'any 1926 i que, segons ell mateix afirmà en el seu informe enviat al Congrés celebrat a Ottawa l'any 1927, tal volta sorgí del canvi d'impressions tingudes en la nostra ciutat de Barcelona, quan a l'any 1924 se celebrà en ella el Segon de nostres Congressos d'Avicultura.

Al National Poultry Institut d'Anglaterra devem el poder veure la més alta representació de l'ensenyament avícola, des del grau elemental a l'ensenyament vertaderament superior i científic i de la seva fundació pot mostrar-se orgullosa Anglaterra i també podem estar-ho tots els que en la present generació ens hem dedicat a investigacions avícoles i a l'ensenyament.

Creiem que és un deure nostre tributar un pietós record a la memòria de Roullier Arnould, iniciador de l'ensenyament avícola en el segle passat, i un homenatge de respecte i de gratitud al Doctor Sir Edward Brown i als seus col·laboradors, per haver reunit a tants homes de bona voluntat i de tants països distints en l'obra de pau i d'amor a l'ensenyament, com també per haver dotat al món aquell gran centre d'investigacions i d'ensenyament avícola, que és glòria de l'Avicultura en el segle XX.

SALVADOR CASTELLÓ
Professor d'Avicultura

La gana dels pollets

El doctor Beck, ha descobert que els pollets consumeixen més aliment si aquest es subministra en grans quantitats; com també que el consum augmenta quan l'aliment és damunt de bases suaus en lloc de rústegues. Després d'una alimentació completa, els pollets poden ésser induïts a consumir una considerable quantitat addicional, introduint en llurs respectives gàbies, algun pollet famolenc.

Les condicions d'il·luminació nocturna en els joquers, alimentació, set, cicle de producció i muda, són cinc dels principals factors que influeixen en la fluctuació del consum.

Aliment freqüent i aigua sempre disponible, són de molta utilitat per a estimular la gana als pollets.

L'eucaliptus

Moltes vegades hem pensat en llegir revistes que parlen del conreu d'aquest arbre a Califòrnia, que en certs indrets de Catalunya on les muntanyes són frescals, s'hi podrien fer també boscos d'eucaliptus de les varietats més resistents al fred; doncs els terrenys més apropiats per a plantar-hi eucaliptus com a bosc, foren a casa nostra els més freds i arrambats als Pirineus.

No vol dir que, en petita escala, no es puguin fer també per la Catalunya baixa, com hem dit, a l'Ebre, part d'Amposta i al Llobregat, part de Gavà i Castelldefels, però en aqueixos indrets ha estat com a mesura salutífera, contra les febres i per tal de sanejar els terrenys pantanosos, aconseguint-ne grans beneficis. L'eucaliptus és una planta de la família de les mirtàcies, tribu de les leptospèrmees, procedents de l' Austràlia, de fustam dur i reïnós, fullam altern, coriàci i picat de punts transparents, fulles verdoses blavenques i les tendres grogues en corint.

Aquests arbres són molt notables per la rapidesa de la seva creixença i l'altura que assoleixen; ja que algunes classes australianes tenen 155 metres d'alçària amb una corona de 30 metres de circumferència i 10 de post. La fusta no és de la millor, però s'emptra en construccions, ebanisteria i tintoreria. Com a arbre de jardí i embelliment es conrea l'eucaliptus *glòbulus*, originari de Trasmània, de fulles blavenques, rodones mentre són tendres i en forma de llances una volta adultes.

Totes les varietats s'acclimaten bé al nostre país, i sobretot en terrenys pantanosos els quals converteix en esplèndids bos-

cos i al mateix temps combat el paludisme. Nosaltres l'hem estudiat fa més de 40 anys i d'ell podem dir que amb vint anys de crei-

xença dona jàsseres de 3 pams de diàmetre mentre que el pi bort necessita fins i tot plantat en terres frescals 50 anys per aconseguir igual gruixària i no parlem de l'alçà-

ria, que l'eucaliptus pot fàcilment doblar-la. No ens hem decidit explotar-lo com a bosc tirat, tot i veient els avantatges que reporta, per no tenir en nostre patrimoni terrenys apropiats per ells i això ha fet que desistís-sim i sols el cultivéssim en petit nombre i en varietats diferents en pla d'estudi.

Cridem l'atenció sobre aquest particular als propietaris de conques de rius i que disposen d'illes o voreres exprofesses per al seu conreu, per tal que plantin eucaliptus amb

avantatge a altres arbres més ragassers.

Sols cal tenir en compte les condicions climatològiques dels països on han de viure i prosperar, doncs hi ha varietats que no resisteixen més que de tres a quatre graus sota zero, mentre que n'hi ha d'altres que són tan resistents com els pins.

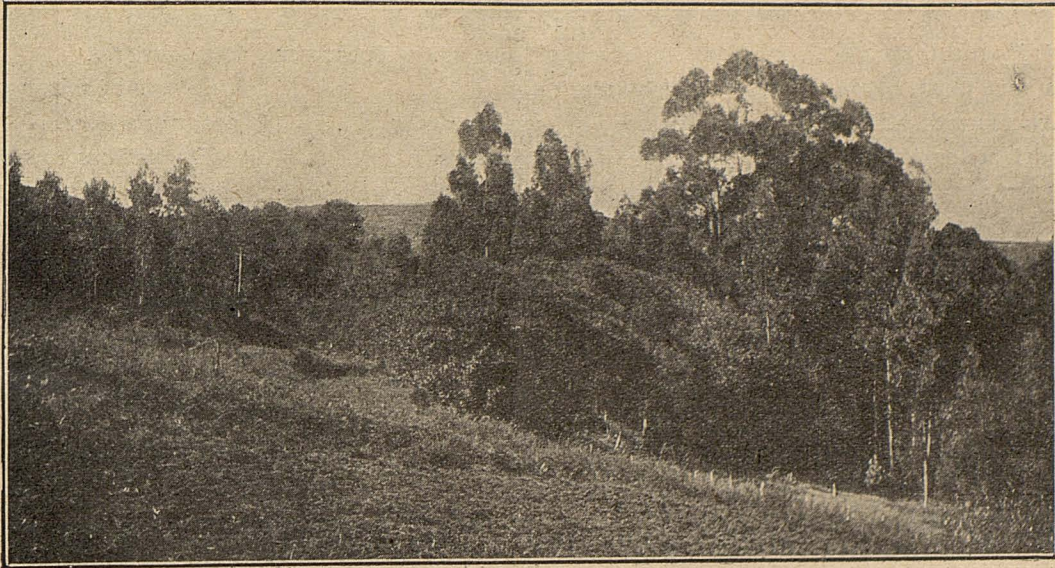
No aconsellem tampoc que es plantin en terrenys pròpiament de secà ni excessivament calcaris, doncs en els primers treuen secalls i moren i en els segons es crien neulits i cloròtics, menant una vida miserable, fins que finalment també moren. Totes les seves varietats volen terrenys de fons humits, millor que siguin grassos, però es donen bé en sor-rals de llits de rieres i a les obagues de

muntanyes frescals de llicorella, terra cala o argiles i sobretot en aiguamolls, on s'hi cria la vimenera, el sàlzer, la carolina i el pollancre. Aquest terreny per ell és excel·lent i on es fa més de pressa i vigorós.

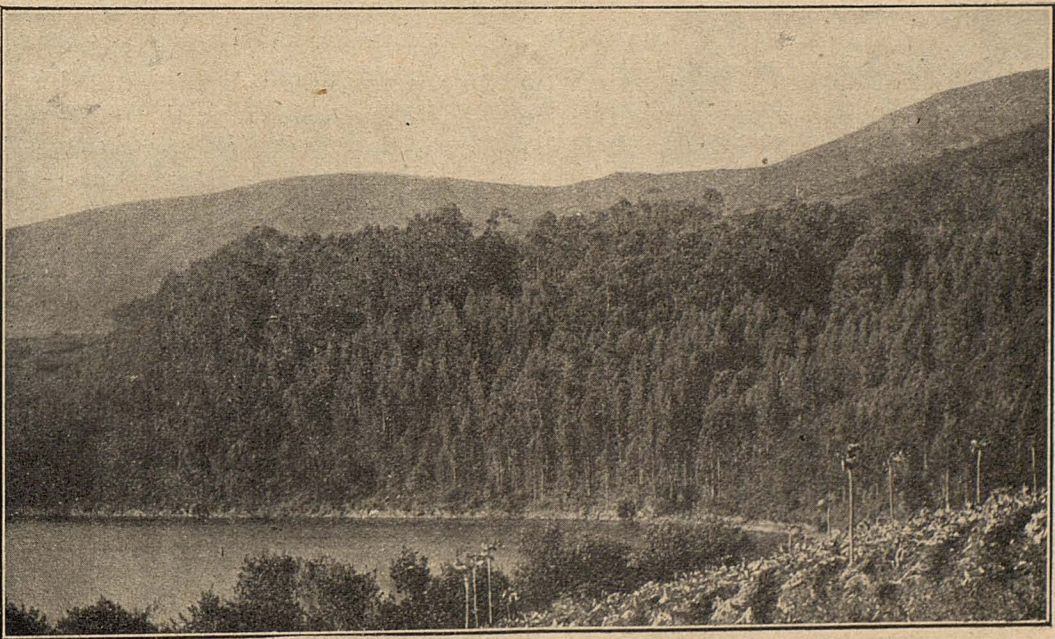
És, doncs, un arbre que es fa estimar de debò i del qual s'obtenen bons i molts productes, remeis com l'*eucaliptol*, oli volàtil que porta gran quantitat de cinem. S'utilitza contra el constipat crònic, grip i diabetis i en pastilles pectorals. En resum, podem dir que l'eucaliptus cada dia ve essent més apreciat i quant més s'estudiï i conegui, encara s'hi tindrà més.

Per desprendre forta flaire de reïna no s'hi posen els insectes i d'ell fugen els mosquits tan molestos. L'eucaliptus ha fet la vida possible en molts indrets on abans la vida de l'home era amenaçada sempre, sanejant aquelles comarques amb l'estigma del paludisme, com encara n'hi ha moltes.

EMILI PASCUAL D'AMIGÓ

Agrupament d'eucaliptus *Glòbulus*, de 60ª anys

Bosc de sis hectàrees d'eucaliptus de distintes varietats, al Nord d'Espanya

Folklore de la pagesia

CARN DE PLOMA

Parlem com a *gourmets* perquè encara que diu la dita popular

Tot és bo el que l'olla cou,

no ens convenç, perquè ja que tanmateix ben mirat el menjar és una pena, perquè ens destorba feina, encareix la vida i demés desavantatges que hi podríem acumular.

Sempre cols amarguen

és a dir, de tant en tant va bé el gra fort i com hem dit un altre dia les excel·lències de la gallina, apurem tot el que trobem en el saber popular.

Si es tracta d'adobar amb ella el bullit, recordem que:

Gallina vella fa bon caldo

i encara en determinades circumstàncies és millor:

*De aquella gallina que de Dios comer,
que deja los pollos y empieza a poner*

és a dir, quan surten d'ésser lloques.

Si el villano supiese el valor

de la gallina en enero

no dejaría ninguna en el pollero.

Això de gallina és un dir, perquè en nom de pa s'entén tot el demés, puix diu un adagi:

El pollo de enero

a San Juan es comedero

i també encara que siguin bons de l'any, també ho són els que tenen més temps.

El pollo cada año

y el pato madrigado.

De vegades en un galliner surt el cant d'una gallina amb veu estrafojària i en aquest cas:

*Quan la gallina canta amb veu de gall
s'ha de vendre o matar perquè porta ma-
lastrugança a la casa on la tenen.*

Ja la cosa ve de lluny. Per als romans, era de mal borràs per als marits, que la gallina cantés com el gall, perquè suposaven que seria la dona la qui portaria les calces.

A Andalusia, diuen:

Gallina que canta como el gallo

pone el amo a caballo.

Això és, fa que l'amo mori.

A Argentona, a la gallina que canta com el gall, li diuen *galimarsot*.

A La Girona, diuen que si la gallina canta com el gall s'ha de matar forçosament, perquè hi ha la creença que l'ha fecundada un serpent.

A Portugal diuen que s'ha de matar, i és general al país veí, la dita, com a França:

*Quand la poule veut chanter comme le coq,
il faut le couper la gorge.*

D'anormalitats fixem-nos en allò que diu el poble d'aquestes bèsties de corral:

Al capó que es torna gall

ventar-les-hi amb un boscall

perquè no se'n pot esperar cosa bona. És una preocupació molt estesa. No hi pensa la gent que l'operació del caponatge pot haver estat feta malament.

Quan el gall canta a deshora,

senyala desgràcies.

En aquest ram, abunden les preocupacions:

*Quan el gall pon és senyal de desgrà-
cia per a la casa que el tenen.*

Això dels ous de gall els hi assigna el poble algunes particularitats:

*L'ou de gall és petit com el d'un colom
i no té rovell.*

i àdhuc és signe de malvestats:

*Si es colga de fems aqueix ou, en surt
un basilisc o un serpent de mal averany.*

A Portugal diuen que si el gall canta quatre vegades abans de mitja nit, és senyal d'una mort.

Si en lloc de dir quatre hagués dit tres, podríem pensar en el gall de Sant Pere.

A Carinyena estan en la convicció següent:

Si canta un gall a les deu de la nit,

mor l'amo de la casa que el cria.

En canvi, a Andalusia, opinen que un gall així s'ha de matar no deixant-lo arribar a tenir set anys perquè quan té els set anys, pon un ou petit que té unes betes marcades i si és cova en surt un basilisc i el gall després d'això mor.

A Portugal creuen que quan un gall és vell pon un ou generador d'un llangardaix, el qual mata l'amo de la casa.

A La Vansa i tota la seva vall fan una distinció:

*L'amo mor si el veu primer el serpent
basilisc, llangardaix o el que surti d'un
ou de gall, en canvi mor la bèstia si l'a-
mo l'ha vist primer a ella.*

Pareguda preocupació es té a moltes altres regions.

Referent a les circumstàncies en les quals s'han de posar les lloques i allò que n'esdevé, és rica també en matèria folklòrica a creences i supersticions.

*Perquè la llocada que s'ha posat vagi
bé, és precis posar el covador amb fulles
de sabina que hagin estat al Monument
de Setmana Santa.*

N'hi ha que miren en quin dia posen una lloca.

És dolent posar una llocada en dimarts o diuen en alguns punts d'Aragó i a Avila:

En martes

ni clueca echs

ni hija cases,

No sempre va bé una llocada.

*Si una dona té una lloca posada, va a
la Processó de la Candelera i se li apaga
la candela abans d'entrar a l'Església, se
li tornen dolents els ous de la llocada.*

Hi ha la qüestió o la creença d'alguns polls que neixen sense fel.

*Si el primer poll d'una llocada neix en
divendres, tots els polls que en surten nei-
xen sense fel.*

Cal també mirar de seleccionar els ous en posar una lloca.

*Els millors ous per a posar una lloca
són els que s'han aplegat al ponedor el
dia del divendres Sant.*

De més a més, aquests ous si no es posen al covador i es volen menjar, tenen una altra virtut.

*Si els ous aplegats pel divendres Sant es
mengen el dia de Pasqua, dient tres Pare-
Nostres a la Santíssima Trinitat, guarden
de lladres.*

Per a assegurar-se que els ous d'una covada surtin barrejats els polls i les polles, es fa així:

*Es posen els ous d'un a un al covador
dient: «una polla i un gall».*

N'hi ha que volen més gallines que galls, i en aquest cas en posar els ous diuen com a Favara:

Sant Salvador

totes polles i un cantador

i així es creu que resulta. Hi ha la creença que el sexe ve determinat per la mena d'ous:

*Dels ous rodons en surten polles, dels ous
llargs en surten pollastres.*

Per a posar una covada d'ous amb probabilitats d'èxit.

*Es posa un tros de ferro o ferradura usa-
da entre la palla del covador.*

A Astúries també practiquen aquest costum. I a la Gascunya i a la Girona:

*Quan trona poseu un ferro al covador
perquè no es facin malbé els ous que co-
ven les lloques.*

Pràctiques per a seleccionar les lloques o les gallines que han de covar, hi ha la següent a la província de Girona, que li donen llavor de melca o de cànem.

A Favara:

*Quan una lloca no vol covar i bossella
la tapen amb una camisa.*

A Bellpuig, vaig recollir una deliciosa rondalla en la qual una mare recomanava al seu fill, un dia que tenia d'anar a Tàrraga, que com que tenia una lloca posada a punt de sortir-li els pollets, va dir al Maimís, que així s'anomenava el seu fill, que li donés menjar i que tingués molt compte que no es refredessin els ous mentre la lloca menjaria.

Marxà ella de bon matí, i quan el noi es llevà va anar a complir l'encàrrec de la seva mare. Puja a la golfa on hi havia la lloca i li

porta el menjar, i com que l'encàrrec era que no es refredessin els ous i ell era un bon xic taujà, s'asseu damunt el cove mentre la lloca menjava. Quan va arribar la seva mare, encara covava.

—Maimís, Maimís—va cridar.

Una veu molt fonda, va respondre:

—Què mana!!!

Cerca d'aquí, cerca d'allà, finalment se'l troba molt amatent que covava.

—Què fas aquí, gran estrafolari?

—Ja ho veieu: covo.

L'alça del covador i li va donar el merescut.

Les excel·lències dels ous aplegats segons en quin temps, són ben manifestes.

Els ous aplegats en lluna d'agost es conserven indefinidament.

També es sol dir d'aquesta manera:

Els ous postos pel maig i per la lluna vella d'agost, es conserven sempre frescos.

Una particularitat dels ous, segons quins:

El primer ou post per una gallina negra, allarga la vida a qui se'l menja.

Les gallines negres tenen una altre virtut puix a Vilanova de Meià, diuen:

Les gallines negres veuen la tramuntana; en canvi el color del plomatge en el gall vol dir una altra cosa:

El gall blanc crida les bruixes.

Perquè es moren tants pollets quan són petits? A Collbató, diuen:

Que no es poden comptar els pollets, perquè se'n moren molts.

Al mateix poble, diuen que:

Quan algú perd un cap d'aviram si posa un bocí de pa i un quarto de u a la serena, a l'endemà el recobra.

Ara bé; ja tenim un cap d'aviram d'aquesta família a taula; de quin cantó ens servirem?

*Del capón las piernas
de la gallina las tetillas*

i com que sobre gustos no hi ha disputa:

*A quien te dá el capón
dale la pierna y el alón.*

La regla és fer els capons a l'estiu i menjar-se'ls a l'hivern per Nadal, però un adagi, diu:

*Capón de ocho meses
para mesa de Reyes*

i aquest altre que ve a dir la mateixa cosa:

*El gallo y el marón
por mayo tienen sazón.*

VALERI SERRA I BOLDÚ

El que l'home deu a les bèsties de treball

Durant mils i mils anys l'home es serví de l'home. Les pintures i els baixos relleus egipcis i assiris representen colles d'esclaus dedicant-se a moldre a força de braços, a arrossegar arades, al transport de matèries i a tota mena de feines, per pesades i enutjoses que fossin. Roma també ens ofereix la imatge del transport a força de braços, mitjançant esclaus.

Les bèsties solament s'utilitzaven per a transportar pesos lleugers i la vida de l'esclau era abominable. Feta la contractació al mercat, examinat, palpat, es comprava com si fos bestiar; el seu amo podia vendre'l, llogar-lo, castigar-lo, bastonejar-lo i fins matar-lo impunement com un animal; era per a qui el posseïa, una propietat absoluta i en feia i disposava com volia.

Segles i segles passaren que aquests ferotges costums es sostingueren en les nacions civilitzades, tant i més que en els pobles bàrbars i el principi de l'esclavitud es mantenia indiscutible; era un dogma tan admès pels estoics com Sèneca, com pels pares de l'Església.

El perfeccionament dels mitjans de transport hi posà terme. L'edat mitjana veié els guarniments de la sella i els tirants per als transports; ara no en fem cas, tot i ésser invents genials que dotaren el món occidental del motor animal més potent i més econòmic i féu que l'esclau ja no s'utilitzés tant per aquestes feines, al mateix temps que contribuïa a aixecar la dignitat humana i revolucionar d'arrel les condicions de la vida econòmica i social.

En el cert està l'autor de «La nit de l'edat mitjana» en dir que l'invent del segle X, en el sistema de junyir les bèsties de treball donà naixença a tots els mitjans de conducció, cada dia més perfeccionats i aquest encadenament ha arribat a l'extensa naixença de les forces motrius modernes. I, tot i això, el seu propi valiment segueix encara, puix la manera de junyir cavalleries i bous continua prestant serveis inapreciables als agricultors i als que es dediquen a la indústria de transports.

Totes les indústries sentiren la influència de la conquesta de la força motriu animal. Els molins d'aigua es multiplicaren; la metallúrgia també s'aprofità dels nous mitjans de transport i hom pogué veure que de les fargues de piló, mogudes per l'aigua, eixien peces cada vegada més pesants, que fins aleshores no s'havien pogut emmotllar amb

els martells moguts a força de braços; les serrières mecàniques es desenvoluparen; com igualment, la pesada indústria del vidre pogué prendre tota l'embranchida, els finestrals de les abadies s'exornaren amb composicions de cristalleries gòtiques, i les obertures de les vivendes ostentaren vidres, cosa desconeguda de les velles generacions.

Mentre les antigues indústries es fonien, una concentració de la mà d'obra afavoria la producció; la força motriu animal fou una grandiosa aplicació per a l'economia de la tracció, la mecànica.

Per altra part, degut al cavall junyit i ferat, l'home es convertia en conductor de forces, i a més a més, substituïa amb l'animal l'esclavatge motor i aconseguia arribar a suavitzar el codi del treball i poder entreveure la solidaritat humana. Cap esdeveniment històric no havia portat una transformació tan fonda.

L'Occident, de cop, fou qui solament s'aprofità d'aqueixos invents, que lliuraren l'home motor i donaren a la raça blanca un avenç tècnic de deu centúries.

I amb tot, tornà a reparèixer l'esclavatge en el segle XVIe a Amèrica, en forma tan cruel com en el món antic. Com s'explica?

Els conqueridors no trobaren en les terres noves, ni cavalls, ni bous; per a explotar-les, havien de servir-se de la força motriu humana, i primerament els indígenes i els negres després, s'utilitzaren com si fossin bèsties de càrrega.

Fins a la meitat del segle XVIIIe que els cavalls i els bous ja s'havien multiplicat el suficient a Amèrica i quan els quakers posseïren d'aquest bestiar en bon nombre, és quan s'atreveixen a donar un gran exemple de solidaritat humana, donant llibertat als esclaus.

Es evident, doncs, la capital importància que té per a la civilització l'invent dels guarniments i les maneres modernes de junyir les bèsties de treball. Amb ells es canvien les condicions dels transports, permetent l'organització i el formidable desenvolupament de la indústria moderna, intensificant l'explotació de la terra o alliberant l'home de l'esclavatge; ha sorgit un món nou, en el qual el seguit perfeccionament de les eines i de la màquina, millorant la vida de l'obrer manual, el porta també al seu enaltiment social.

PERE DE LA TRIOLA

L'atur forçós

Un dels problemes que actualment desperten més la preocupació de tots els estadistes del món, és el produït per aquella munió d'homes i dones que hi ha a tots els estats i nacions, els quals amb veritables ganes de treballar la major part, estan en vaga forçosa sense el desitjat treball que els proporciona els mitjans per atendre decentment totes les necessitats de la vida.

Aquesta sensible anormalitat, és atribuïda a diferents causes, algunes ben visibles, altres visibles a mitges, i altres ni remotament sospitades. És ben conegut de tothom que el nombre de parats és molt més important a les ciutats que no als pobles i viles de poca importància. Tenint en compte, doncs, aquest fet ben clar i eloqüent, no creiem allunyar-nos de la realitat si diem que una part molt important, per no dir la més nombrosa, dels que actualment vaguen per les ciutats cercant el desitjat treball per a poder donar pa a la família, són fills de pagesos. Han nascut al camp i al camp han esmerçat llurs activitats fins que, enlluernats per les comoditats de la ciutat que moltes vegades són falses, han abandonat aquelles terres, han abandonat aquelles parets on hi trobaven el manteniment segur.

Alguns d'ells ja hi tornarien al poble o a la masia si no fos pel que diran els companys, els quals més aficionats al conreu de la terra, no se n'han volgut moure, mentre ells obcecats amb aquesta falsa i equivocada preocupació, persisteixen en llur errònia actitud que tant els perjudica. No volen moure's de la ciutat encara que avui no mengin, demà mengin ben poc, i un altre dia no mengin gens.

Si tots els que són nats al camp, i al camp han viscut una bona part de la seva vida, i on amb seguretat retrobarien una vida millor, es determinessin d'una vegada a reemprendre llurs ocupacions primitives, no hi ha dubte que aquest paorós problema de l'atur forçós restaria considerablement alleugerit, i a la curta o la llarga potser resolt del tot.

Què s'hi va a compondre a les ciutats, si no s'hi té feina? ¿Cobrar una miserable quantitat que, fent grans sacrificis, reparteixen alguns centres oficials, quantitat que arriba tot just per anar tirant amb una vida carregada de privacions?.. Pidolar una almoïna, que no sempre es cedida? No, no és pas aquesta la vida desgraciada amb la qual s'hi hagin de resignar tants individus. És necessari que tots aquells que es troben sense feina, si han nascut al camp, comparin la vida que actualment passen amb la que passaven

abans. No volem pas negar que en casos molt freqüents la vida del camp també està plagada de privacions, però cal recordar que el pagès, per poc que s'espavili, mai no es troba en el dolorosíssim trànsit de no poder donar pa a la família, i amb el ben entès d'aquest fet innegable, bé podem reconèixer la indiscutible bondat d'aquell adagi català que diu: «El pagès que sap treballar, mai no va al llit sense sopar».

Reconeixem també que moltes vegades els esforços de l'agricultor no són degudament recompensats, puix que amb excessiva freqüència hem de vendre els productes de les nostres collites a un preu més baix del cost de producció, però no hem d'oblidar que si al camp ensopeguem amb contrarietats, amb més contrarietats encara s'ha de lluitar a les ciutats. Els contratemps que se'ns puguin presentar els podrem vèncer amb molta més facilitat rodejats de les terres que han conreat els nostres avis, els nostres pares i nosaltres, i arredossats entre les parets que ens han vist néixer, que no pas rodejats d'un ambient que no s'adiu gens amb el nostre tarannà que es veu mig perdut entre cases molt altes, sorolls interminables i veïns poc coneguts o desconeguts del tot.

No n'hi poca de diferència de poder-se fixar hom mateix la feina, a haver d'esperar que uns altres la proporcionin!

A fora, al camp o a pagès, dieu-ho com volgueu, també hom passa mals-de-cap i contratemps, però, volem repetir, que també són més fàcils de vèncer, doncs no hem d'oblidar que d'uns quants anys ençà, els agricultors podem comptar amb elements de vàlua, els quals impulsen el nostre progrés, elements que uns anys enrera ens eren inaccessibles. La maquinària agrícola perfeccionada, els adobs químics, les associacions agrícoles, les societats mútues per a l'assegurança dels productes de la terra contra les pedregades, els consells que hom pot rebre de la ciència agrícola moderna, algunes bones revistes d'agricultura redactades per persones de reconeguda autoritat en la matèria i altres avantatges dels quals podem gaudir, fan que la vida del camp sigui molt menys carregosa, i ens ajudin reeixir en les nostres empreses amb les quals anys enrera abundaven més els fracassos.

Poder anar endavant i àdhuc fruit una vida relativament acomodada, depèn principalment, per no dir exclusivament, de la manera de procedir dels agricultors. Si tenim molta afició al conreu de la terra i procurem estudiar constantment per tal d'esbrinar quins

són els conreus que més beneficis reporten, sense encaterinar-nos per un de sol, no hi ha dubte que és com un carro que va marxant per carretera plana, però quan hom comença a pensar massa amb les alegries i comoditats de les ciutats, alegries i comoditats més imaginàries que reals..., llavors sí que el carro va pel pedregal.

Pel notable interès que té i perquè ve molt a tomb, volem explicar alguns detalls d'una conversa que vam escoltar entre dos amics, un dia de Festa Major, fa cosa d'un any i mig. Un d'aquests amics vivia i viu del conreu de la terra, l'altre havia viscut també del conreu de la terra, però va engrescar-se i anà a viure a ciutat. Després de sopar, tot esperant l'hora del concert, que en la major part dels pobles i viles de Catalunya és costum de donar davant de la casa comunal, estàvem sota una parra carregada de raïms, que ens feia d'atractívol dosser. Un dels amics digué a l'altre:

—I bé, com et va la vida a ciutat?

—Mira, noi, et seré franc. Ja saps tu que preocupat pels preus ruïnosos amb què havíem de vendre els fruits, vaig cansar-me de la vida de pagès, i vam anar cap a la ciutat tota la meva família. De primer anàvem molt bé, puig que guanyàvem tots un bon jornal, però després se'ns va espatllar molt la manera de viure, doncs de quatre individus que guanyàvem, dos hem quedat sense feina, i ara no en vulguis més de treballs i angúnies. El lloguer del pis és molt car, i quan hem comptat les despeses de llum, tramvies i altres, amb les quals quan érem a casa treballant de pagès no ens hi callia pensar, ben poca cosa ens resta per a poder atendre la nostra manutenció...

—Si ho passes tan malament, perquè no tornes a casa teva a treballar les terres?

—Ja ho faria, però, com m'ho arreglaré sense un clau? ¿De què podré refiar-me per pagar totes les despeses que es produiran, fins que pugui arregar la primera collita? I després... ¿com riurien els del poble si em tornessin a veure ací!...

El pagès de tota la vida va esclatar amb una rialla una mica mofeta i una mica paternal i digué: Tot això que dius són falòrnies. Mira, amic meu, recorda't sempre que la voluntat aplanar impossibles. Si tu vols, reixiràs en la teva empresa i sortiràs d'aquesta vida carregada de privacions. Ara vaig a explicar-te el que jo he fet d'ençà que tu anares a ciutat. Tu saps tan bé com jo que les mateixes dificultats econòmiques que tu passaves, les passava jo. Naturalment, les causes eren les mateixes. També n'estava cansat jo de treballar molt, i en lloc d'anar endavant anar enrera, però vingué un dia que vaig prendre una resolució. Veient que malgrat de treballar tant, collíem poc vi

poc blat i per tornà no ho podíem vendre a bon preu, vaig dir-me: convé conrear més poc, però conrear i adobar bé. Ja saps tu que jo no tenia ni una pesseta, però vaig trobar qui me'n deixà dues mil, i amb aquestes vaig fer les millores que em semblaren més convenients i vaig comprar adobs abundants. L'èxit no es feu esperar, puix que la primera collita de blat fou molt més abundosa. La de vi també va augmentar un bon xic, en anys successius encara més, i ara puc dir-te que si algun any no guanyo pessetes per causa dels preus baixos, com que la producció és molt més abundosa, almenys no perdo diners com abans, i tot va com una seda.

Cal que et digui que ja he liquidat el deute de les dues mil pessetes, i a més a més, cada any planto uns quants arbres, doncs els primers que vaig plantar ja comencen a donar fruit. Quan hagin passat uns pocs anys, el producte d'aquests arbres valdrà molt més que tot el que collia deu anys enrera.

Encara no t'ho he dit tot. Saps aquell rajolinet d'aigua que traspuava sota el marge del camí que va al mas de La Solana? Doncs, mira. Un dia que va ploure tot el matí i que a la tarda es va aclarir i no podíem treballar la terra per massa molla, ens en hi anarem amb el noi i vingà furgar per allà on rajava aquella mica d'aigua. Al cap de poca estona ja n'eixia una mica més i a mesura que anàvem treballant més aigua brollava. Hi vam treballar durant tres dies i ara tenim prou aigua per a regar tot el camp de baix, on hi recollim hortalisses a bastament per tota la família i encara en podem vendre. I quan arriba la primavera, podem menjar moltes maduixes, i a l'estiu podem menjar molts melons i síndries, i entre pocs anys podrem collir fruita abundant, dels arbres que hi tenim plantats. En resum; que passem una vida molt més alegre que la que tu puguis figurar-te... ¿Que no tenim tantes diversions com a ciutat? Bé, i què? Tenim un aparell de ràdio que ho supleix tot. Ens entreté, ens instrueix i n'estem tan satisfets, que ja no desitgem res més... Quina vida t'estimaries més, la que fas tu o la que faig jo?

Creu-me, torna a la vida que t'és ben pròpia i no hi pensis més amb el que diran els del poble. Si vols, jo puc deixar-te diners per tal que puguis anar tirant fins que me'ls puguis tornar, doncs, com que tinc plena confiança amb la teva bona fe i el teu treball, no tinc cap por de perdre'ls...

Aquell agricultor mal trasplantat a ciutat va acceptar el generós oferiment i ara està plenament satisfet d'haver retornat a la vida camperola.

Tots els agricultors en podem introduir de millores a les nostres terres de conreu per tal de millorar la nostra situació econòmica.

Quan els negocis no ens vagin prou bé, és necessari estudiar de quina manera ho podrem fer per a sortir d'un mal pas. Amb estudi i bona voluntat al treball, sempre se'n troba si convé de crèdit per tal de desenvolupar iniciatives encaminades a augmentar els rendiments dels nostres conreus.

Si hem nascut i crescut a pagès, a pagès hem de morir. Mai no hem d'abandonar la vida del camp per la vida de ciutat, només

en el cas excepcional que la ciutat ens oferís un pervindre falaguer i seguríssim. No oblidem que les ciutats són centres de civilització i de cultura, on es formen els esperits més cultes i selectes, però que també hi abunden els nius de corrupció i de misèria, terribles calamitats que quan no envileixen, desgracien o fan trontollar les ànimes més sublimes i nobles.

JOAN VALLÉS I ESTRUCH

Economia i Agricultura

Tots tenim, generalment, una idea política i per ella lluitem; tant si som d'una banda com de l'altra, ens pensem que la pròpia és la millor, la més encertada i la que donarà més bon resultat; voldríem que tothom fos del nostre partit, així, pensem, assoliríem el triomf, i hem de posar en segon lloc la política i fer ressaltar l'economia si desitgem prosperar i obtenir victòria en la nostra col·lectivitat.

I és que la política —política pura— té per norma principal, dirigir el poble segons els postulats de la seva doctrina: conservadora, socialista, liberal, demagògica, etc., i com que acostuma no durar molt temps seguit al poder, amb freqüència es canvien les orientacions i procediments directius de la nació. El comanament és, suara, del que posseeix més vots, i aquests, fàcilment es desvirtuen i s'adulteren, resultant que avui manen els uns i demà els altres, i amb aquesta inconstància no és factible realitzar un programa determinat, sigui o no beneficiós per al país.

La realitat s'imposa; hem de confessar, molt a desgrat nostre, que la primordial aspiració dels polítics, és fer política; per això són polítics. Després desenrotllen altres activitats, preferentment les que tenen més adeptes, que compten amb més nombrosos simpatitzants i que els obliguen per llur constància i eficàcia a exercitar-les. Com que estan al Cap de l'Estat, han d'inspirar-se i recollir els anhels de la societat. Prou conegut és que no són aptes (ni poden ésser-ho, doncs la intel·ligència humana és limitada) per a encarrilar totes les manifestacions de l'economia, perquè en voler satisfer les seves aspiracions i trobant-se desorientats, han de consultar els mateixos interessats per a conèixer l'assumpte i aleshores resoldre, no pas amb estricta imparcialitat, sinó més bé en consonància amb la seva política, i això és una lamentable equivocació que després es tradueix en descrèdit.

El comerç, la navegació, la banca, la in-

dústria, l'agricultura i altres puntals de la república, que haurien d'ésser el mòbil capital dels governants, a fi de protegir i enaltir la pàtria, perquè del seu ben encertat guiatge se'n segueix la més ferma grandesa, queden a segon, per no dir a tercer terme, dels principis de tot bon govern. Si aquelles vitals manifestacions tinguessin la primacia en les activitats dels dirigents, la nació seria respectada per la seva potència: primer ésser (viure), després filosofar (política). Desgraciadament és al revés; ens ho demostra l'experiència.

Alliçonats per la pràctica, algunes nacions, ara, es preocupen amb més entusiasme de l'economia que de la política. Segurament tindran un èxit molt falaguer.

Ací a Catalunya, que tenim el nostre Parlament derivat del nostre Govern, s'hauria d'examinar amb molta atenció, si és arribada l'hora que els estaments importants de la producció catalana, tinguessin la seva genuïna representació que vetllés per llurs interessos, protegint-los vertaderament. Altre seria el pervindre de la terra nostrada, del que potser li està reservat, si continua l'exemple d'Espanya, de governar-se políticament. La política que tingui com a corollari l'economia, s'ha d'arreconar; ha de fer acte de presència el professionalisme que tingui per corollari la política.

Els problemes econòmics no han d'estar ni poden estar a la voluntat dels homes que tenen per ocupació la política; de la inseguretats d'aquesta, se'n desprèn la confusió, i dels errors, la ruïna.

Si cada ciutadà té el deure de patentitzar les seves aptituds, les Societats econòmiques el tenen d'aplegar-les per a traduir-les en organismes representatius, els quals integrant el govern de la república, dictin normes salvadores que serveixin de nord als que desitgin el seu esplendor. No s'ha de despreciar la política, sinó posar-la al servei de la producció, que és la font de riquesa més vital d'un Estat.

I no un dels estaments més singulars i propis, sinó el més essencial, a la nostra pàtria, és l'agricultura. Catalunya amb una extensió de 3.219.660 hectàrees, en té dedicades a l'agricultura, en els seus variats conreus, 1.139.026, per consegüent, tenint aquesta potencialitat, no ha d'anar a remolc de la política, sinó ensenyar-li els camins de la glòria.

Així s'evitarien els agricultors; haver de pidolar cada dia a les agrupacions polítiques la protecció de què està mancada l'agricultura i s'estalviarien fer diverses gestions, que després resulten, moltes vegades, infructuoses per les inconstàncies de la política que, desgraciadament, la major part d'ella és personalista; aleshores, fent-se el que s'ha de fer per a la prosperitat de l'agricultura, pels mateixos agricultors, serien l'enveja dels forasters i la glòria de la terra catalana, que amb els seus fruits tan cobejats, portaria arreu el seu honor, conquistant simpaties.

Si entre els nuclis que integren el Parlament català, n'hi haguessin d'essencialment professionals, estarien capacitats per a re-

soldre les dificultats que destorbessin llur expandiment, fent-ho amb coneixement de causa i efecte; protegint l'economia es faria política, però política recta, neta i beneficiosa per la pàtria.

Algun intent hi ha hagut de constitució d'un partit agrari en la nostra terra, però no ha passat més que d'una aspiració. Seria molt convenient que l'Agricultura organitzada es defensés ella mateixa dels atacs morals i materials que l'atropellen i fes sentir la seva vigorosa veu al Parlament català; no dubtem que seria l'inici del ressorgiment econòmic, social i polític de Catalunya.

D'aquesta manera els interessos agrícoles no estarien vinculats a les velleitats de la política, sinó que serien una cosa constant i durable, i com a tal, profitosa per a tothom.

Així i solament així, com antigament era, que els Gremis tenien el seu braç al Parlament Català, i si ara ho fessin també les Societats econòmiques, tornaria ésser esplendorosa la vida de la nostra estimada Catalunya.

MIQUEL CODINA I FARRÉ

Manera d'utilitzar els grans

L'enginyer agrònom Pere Larue ha escrit un curiós article proposant una nova manera d'utilitzar els grans, quan l'abundor d'aquests o bé el poc preu aconsellen donar-los-hi l'aplicació que assenyala. Creiem que ha d'ésser interessant per als nostres llegidors, enterar-se de les suggestions que proposa als pagesos algerins el sudit i conegut tècnic. Heus ací el que escriu:

«Es cava la terra i es sembra. Bé, si és un cabileny: sembra i després treballa. El que es cull, puja més o menys, però sol collir-se més gra que el que necessiten i consumeixen el sembrador i el seu cavall.

Si el sembrador té alguna instrucció, llaura, adoba la terra i escull llavors seleccionades, i així aconsegueix grans collites... mitjançant un tractor.

On hi ha comprador?

El qui solament menja un quilo de pa al dia no pot gastar-ne gaire. I menys, havent-hi les pestes que destrocen les collites, i amb els sobrants de tota mena de fruits de la terra.

I doncs?

Hom diu que no poden reduir-se gaire les superfícies de sembradures, sense que s'augmenti el preu de cost del quintà de blat. Perfectament.

No queda més remei que mirar de trobar boques noves que mengin pa.

Amb els grans es fabrica glucosa i la glucosa pot substituir una part de sucre en els productes que es couen.

Però és de notar que hi ha també un sobrant de sucre de remolatxa, com també de sucre de canya, d'ençà que els holandesos han ensenyat tan bé als negres com als grocs de les seves colònies. Són tantes les plantacions de tota mena que feren a l'Àfrica Oriental i Central en els anys de la guerra, que ara liquiden i marxen.

Per què se'n van?

No hi ha manera de fer entendre que per a poder habitar un país s'ha de colonitzar, afavorir la seva repoblació, fer-ne un lloc social confortable i intel·lectual.

D'aquesta manera, és hora de pensar amb Europa, que hom treballi en el propi profit i pels seus veïns, i així s'atrau gent degut a les facilitats de la vida i a l'abundància de productes.

* * *

Ja que no hi ha manera d'exportar, cal procurar, almenys, de no veure's en la necessitat d'importar. Ja que no hi ha manera de poder construir tractors en el mateix país, que hom torni a utilitzar les parelles de mules, que mengen gra, o bé que hom fabriqui en el lloc de producció, per exemple, carburants en forma d'alcohol.

Abans de la guerra, la destil·lació de ce-

reals havia arribat a una gran perfecció. Mitjançant l'ús de ferments indo-xinesos, anomenats *mucors* es sacrificaven els grans i es feien fermentar en els mateixos recipients tancats, esterilitzant-los i subjectant-los a vàries sèmres sense emprar gaire aigua.

No s'havia de fer altra cosa que destil·lar-los. Aquesta manera de destil·lar solament es segueix en les terres del Rin i Irlanda per a obtenir el *whisky*, que durant la guerra bevien els soldats anglesos en lloc de vi. Però l'alcohol com a beguda està subjecte al pagament d'uns drets que no ha de suportar l'alcohol per a la indústria.

La destil·leria ha progressat de tal manera que s'obtenen directament alcohols de 95 i 96 graus; barrejats amb la benzina serveixen per als motors. Es a aquesta fabricació que cal dirigir-se.

O, no cal pensar en grans fàbriques cridades a la fallida tot i estant subvencionades.

Els cerealistes als quals això pot interessar, han de començar treballant modestament, muntant petites destil·leries de grans, com fan els agricultors francesos amb llurs destil·leries de bleda-rave.

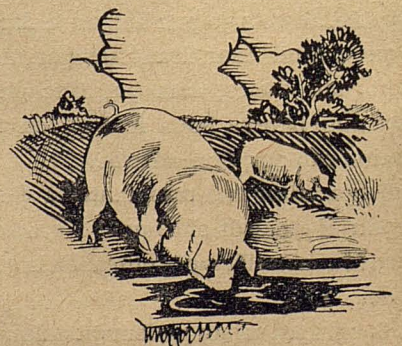
Que hi fa que els rendiments no siguin perfectes. El gra que no fermenti l'aprofitarà bé el bestiar.

I en aquests casos els residus valdran més del que val l'alcohol, perquè els residus contindran més abundor de matèries azotades, i per tant, s'obtindrà més carn i més llet per alimentar tothom amb els productes de forma nova que s'obtindran a la hisenda.

El cultiu únic és una especulació. És anti-natural. La varietat de produccions és la que pot assegurar el benestar a la majoria dels que viuen de les terres. Els cereals excedents han d'ésser consumits o almenys transformats al lloc mateix on es cullen, ja directament, ja transformats en alcohol, en carn o en llet.

No deixa d'ésser curiosa i pel que sembla ben pensada la manera de resoldre o almenys atenuar el problema de la crisi deguda a la manca de col·locació de les collites.

ISIDRE ROGENT

El Plàtan

Es diu que el plàtan era conegut ja en els més allunyats temps de la història de Grècia. Segons referències no fou introduït a Espanya fins el segle XVIIIe. El selvicultor Ignasi Nicolau, en la seva traducció del llibre francès sobre boscos, de M. M. Crinon i Vasserot notifica que el plàtan fou plantat per primera vegada a Espanya pel conegut botànic català Josep Salvador, el qual el va plantar a l'any 1770 al jardí botànic que tenia a Sant Joan Despí.

Amb alguna variant fou també trobat a Amèrica.

Degut al seu aspecte majestuós i al fullatge esplèndid, esdevingué aviat un arbre preferit per a exornar i ombrejar passeigs, avingudes i carreteres.

Aquesta circumstància ha donat al plàtan una gran difusió i popularitat no igualades per cap altre arbre dels que abans i després del mateix han concorregut a donar ombra i embelliment als llocs públics. En alguns d'aquests paratges d'esbargiment públic, hi han hagut ciutats que crearen, amb el plàtan, unes masses d'arbrat de notable extensió. La grandiositat adquirida amb el desenvolupament dels arbres ha arribat a

constituir per aquelles poblacions un dels títols de llur anomenada. Tenim com exemple la devesa de Girona, els plàtans de Perpinyà, etc.

No és que el plàtan no presenti algunes particularitats que han motivat que fos considerat per algú com un arbre perjudicial, segons on es troba plantat.

Es una d'elles el gran poder xuclador de les seves arrels, el qual impossibilita el creixement de les plantes de conreu influenciades per aquelles. També ocasiona una molèstia a les plantacions veïnes, pel destorb que més aviat fa a certes operacions de conreu la perdurabilitat de les fulles de plàtan que hi cauen en abundància a la tardor. Aquest fullatge caigut que, si el vent no hi intervé, a voltes cobreix la terra i certes petites plantes, resisteix considerablement l'acció transformadora dels agents biològics i atmosfèrics. Aquests són els inconvenients que presenta el plàtan al camp, com per exemple,

quan és plantat a les vores de les carreteres.

A la ciutat ha estat acusat de perjudicial a la salubritat pública perquè es desprenen dels seus fruits en determinades èpoques de l'any i en dies de vent uns pèls diminuts i rígids. Amb ells s'impregna l'ambient, per dir-ho així, podent determinar alteracions perjudicials als òrgans de la visió i fins a l'aparell respiratori en ésser aspirats per l'home.

Com a arbre ornamental el plàtan es troba distribuït per tota l'Europa meridional, països de l'Orient i Amèrica.

Si el plàtan, que fou introduït com a curiositat botànica, va passar, per la manifestació dels seus avantatges, a ésser un arbre

Bells plàtans de la Devesa de Girona

ornamental de primer ordre, així mateix l'observació de les qualitats de la seva fusta ha fet d'ell una espècie de conreu selvícola de singular importància.

En aquest concepte potser no ha estat encara apreciat en el seu just valor.

Es un arbre d'una creixença ràpida no ben bé tant com la del pollancre, però pot aconseguir, en condicions apropiades, dimensions majors que les d'aquest, i fins en certs casos grandioses.

Presenta una fusta homogènia, amb fibra molt tènue, inapreciable, resultant, per tant, de fàcil obrar i d'excellent aplicació per a tots aquells usos—juguets, mobles—, que reclamen molta manipulació de la fusta. I en canvi, per això mateix no és una fusta apropiada a sofrir grans resistències ni la humitat.

El plàtan ofereix ademés un avantatge, que si bé a primera vista no destacaria, a la pràctica fa resoldre al seu favor la planta-

ció en determinats terrenys. És que té pocs paràsits destructors dels seus òrgans i sobretot cap que nosaltres sapiguem, que sigui fitoparasitari, i per tant, que rosegui la fusta del plàtan.

Comparat amb les espècies forestals de similars exigències de paratge i clima, presenta una remarcable resistència de les seves arrels que li permet fer front, amb avantatge, a la violència dels agents físics, vents i inundacions.

I és una planta que dóna un bon rendiment en els terrenys que hi troba condicions favorables de vegetació.

JOSEP M.^a RIU

Conservació de les patates

Per tal d'evitar la podridura, principal contratemps de la conservació de les patates en les comarques càlides, s'han d'emmagatzemar separant els tubèrculs poc o

molt tarats; tots aquells que tenen senyals d'estar afectats d'alguna malaltia o de floridura, així com els que han rebut cops o ferides a l'arrencar-los.

S'apilen les patates, però procurant que aquestes piles no tinguin més que uns 30 centímetres d'alçària i tota la pila una alçària de 1'20 metres.

Disposar un jaç de palla seca sobre la qual hi descansa la pila, per a isolar els tubèrculs del trespol i deixar de tant en tant xemeneies de ventilació que es poden

fer amb feixines de sarments o de llenya seca. Una volta acabada una pila, s'hi estén una capa de palla d'uns 10 centímetres de gruix cobrint la palla amb uns quinze o vint centímetres de terra. Les patates que es guarden per a ésser consumides a les cases s'han de conservar en llocs foscos; la llum fa reverdir-les i en aquest estat contenen un principi tòxic que les deixa inutilitzables.

Els tubèrculs que es guarden per a menjar, s'ha d'evitar que grillin. Un procediment que dóna bons resultats consisteix en submergir les piles de patates en aigua acidulada que contingui 1 ó 2 per 100 d'àcid sulfúric.

Una volta preparades es deixen escórrer i s'emmagatzemen tal com hem exposat.

Quan es recullen les patates en temps humit o bé quan han estat atacades pel mildiu, hom aconsella repartir-hi pel damunt calç en pols en la proporció de 5 a 6 quilos per cada 1.000 quilos de patates.

Sindicat Vitícola Comarcal de Martorell. Un document històric

Hem rebut un interessantíssim document signat pel senyor Francesc Santacana, en el qual són exposats els progressos morals i materials del Sindicat Vitícola Comarcal de Martorell, que amb tan bon encert i aplaudiment de tots els socis va presidir l'esmentat senyor, des de la seva fundació fins que un grup s'apoderà de la seva administració amb el mandat del senyor Selves quan era Governador General de Catalunya.

Diu el senyor Santacana en el document de referència: «En planejar-se el Sindicat, el projecte era molt més modest que no el que després s'ha portat a cap, imposat per les circumstàncies, les demandes dels pagesos i la confiança i adhesió i àdhuc la col·laboració que tothom hi donà ben efusivament.

La primera cosa que demostra l'eficàcia i la bona orientació d'una entitat, és l'augment de socis. No hi ha cap entitat mal portada o mal dirigida en la qual els socis augmentin. Per contra, en una entitat eficient i ben administrada, cada soci és un propagandista i en porta de nous, i això és el que fins ara havia ocorregut al Sindicat, que tenint inicialment uns 1.500 associats, l'any 1932 assolí la xifra de 3.775 associats.

Cal advertir que des del començament del Sindicat fins a l'any 1927, o es pagava dret d'entrada o bé no s'admetia cap nou soci i que en aquell any o en el següent hom donà entrada lliure sense pagament de quota d'entrada.

El que ha pagat el Sindicat per a brises i mares des de l'any 1927, descomptant encara l'import de la brisa cuïta, 4.567.669 pessetes; import anual de les matèries servides per la Secció de Compra de Primeres matèries 6.896.663'32 pessetes. Com a dada importantíssima i que demostra plenament l'increment incessant que anava prenent el Sindicat en tots els seus aspectes, doncs les sumes de cada any dels inventaris corresponents, des de la fundació fins el dia 31 d'agost passat, darrer que féu la Junta anterior, són sempre ascendents des de 1918, que

foren de 292.668 pessetes, fins a 1932, que pujà a 1.797.600 pessetes.

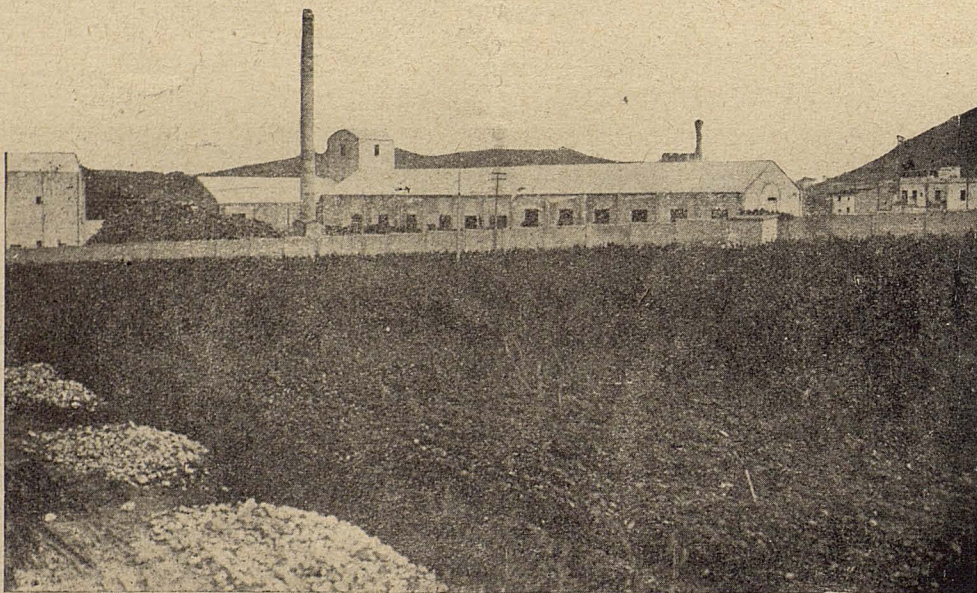
Del qual es desprèn l'augment persistent del gir total anual del Sindicat que almenys

En Francesc Santacana i Romeu, fundador del Sindicat Vitícola Comarcal, de Martorell

és actualment de 1.500,000 pessetes cada any.

Del balanç Inventari del 31 d'agost passat, fidel resum de la situació econòmica del Sindicat en aquella data, extractem els principals totals classificats en dues partides, com-

Perspectiva de la fàbrica d'alcohols i tartrats, del Sindicat Vitícola Comarcal, de Martorell

prenent la primera els comptes de capital o d'instal·lació i la segona els restants comptes de moviment:

	Pessetes
ACTIU.—Comptes d'Instal·lació	1.235.817'67
Comptes de Moviment	561.782'92
Total	1.797.600'59

	Pessetes
PASSIU.—Comptes d'Instal·lació	1.214.755'82
Comptes de Moviment	582.844'77
Total	1.797.600'59

Les quantitats amortitzades des de 1918 fins a 1933, sumen 670.691'17 pessetes.

En tretze anys d'amortització es dedueix que la capacitat amortitzadora anual era de més de 100.000 pessetes. Mirant el capital que manca amortitzar, que depassa les 400.000 pessetes, hom comprova que en quatre o cinc anys com a màxim quedava tot el capital pagat, i la societat mestressa absoluta de tots els seus bens de tota mena, excepció feta de la fàbrica Domènec que té una amortització especial. Amb altres paraules, l'amortització pressupostada en 22 anys, es feia amplament en 18, malgrat haver sofert gros augment de capital.

CAPITAL CIRCULANT.—La deficiència més notable i la dificultat més grossa amb la qual lluitaven totes les Juntes del Sindicat, era la manca de capital circulant o millor dit la seva escassetat actual. Repassant les xifres dels darrers anys, en la taula de les sumes dels inventaris que hem donat abans, hom comprova perfectament que el gir anual del Sindicat passava ara del milió i mig de pessetes, quantitat que s'obté així mateix, sumant l'import de la brisa i mares, les despeses anuals de fàbrica i l'import de les mercaderies servides per la secció de Primeres matèries. Per a cobrir aquestes necessitats no disposaven les Juntes més que de les 200.000 pessetes que amb aquest destí proporcionava la Caixa de Pensions.

Explica el senyor Santacana com s'ha anat fent l'amortització de la maquinària, la qual, —diem, nosaltres— té una importància insospitada per aquells que no coneixen l'obra magna que representa el Sindicat Vitícola Comarcal de Martorell.

Remarca també que les Juntes que fins ara ell ha presidit, no han fet tot allò que els socis demanaven, però sí que han fet tot allò que dins els mitjans que tenien, consideraven possible, escollint aquelles activitats que ultra do-

nar un benefici positiu i clar als socis, oferien garanties d'ésser reproductives per a l'amortització del capital necessari.

Rebutja molt documentadament les calúmnies que s'han pretès llançar sobre seu i els seus companys de Juntes anteriors i del senyor administrador, aportant a aquest fi dades incontestables i que deixen plenament demostrada la bona fe i encertada tasca d'aquelles. I diu molt encertadament

també «Totes les Juntes han prescindit sempre fins ara del caràcter de propietari, parcer o treballador que tingués cada u perquè tots ens mereixien igual respecte i consideració. Ni és cert que els propietaris presentsin en l'Assemblea cap candidatura, perquè en el Sindicat hi havia només que vinyaters, ni la Junta no encarregà cap comissió al senyor Isart de Piera, encara que agraeix les lloables, sinceres i desinteressades gestions que portà a cap en benefici del Sindicat i amb tota bona fe; gestions que no reeixiren per la intransigència del altres».

Copia l'acta de la darrera Assemblea General, acta en la qual hi ha uns paràgrafs ben eloqüents. Diuen així: «Actualment se està destilando vino por cuenta de los socios,

que gracias a un contrato para la venta del alcohol resultante se puede pagar a dos pesetas grado; lo cual ha hecho un beneficio positivo a toda la Comarca por cuanto ha producido un ligero aumento en las cotizaciones del vino en general. El socio señor Esplugas y algunos otros piden algunas aclaraciones que les son facilitadas por el Administrador y el Presidente, y la Asamblea aprueba por *unanimidad* los estados de cuentas y liquidaciones de los cuales se acaba dejar el resumen».

«El Presidente, en nombre de la Junta Administrativa y de la Junta de Subdelegados revisores de cuentas, propone que este año, en vista del precio algo inferior de los soproducos no se amortice capital del empréstito social, tanto más cuanto llevamos algún adelanto en el cuadro de amortización, acordándolo así la Asamblea por *unanimidad*.

Seguidamente el Presidente anuncia que debe procederse a la elección de los cuatro socios que han de substituir en la Junta Directiva a los cuatro que cesan, que son don Francisco Santacana, don Jaime Bonells, don Francisco Pascual y don Manuel Ju-

lià. El señor Bros pide la palabra y lee un documento que firman la mayoría de los socios protectores y que dice así: «A la Junta General de socis del Sindicat Vitícola Comarcal de Martorell. Els sotassignats socis protectors d'aquest Sindicat enterats de l'ar-

ta Administrativa, els quatre que integren l'esmentada candidatura, que és com segueix: Florenci Palona, d'Ullastrell; Pere Isart, de Piera; Jaume Bonells, de Martorell i Francesc Santacana, de Martorell. Així esperen qua serà reconegut en compliment de l'esmentat article 40 dels vigents Estatuts».

Acaba la còpia de l'acta fent esment de les violències hagudes en la discussió i de les freqüents interrupcions oposant-se un determinat grup a què fos complet el text de l'article 40, veient-se el President obligat a suspendre la sessió, per manca d'ordre i del respecte degut entre socis d'una mateixa societat, com així va succeir.

Els darrers paràgrafs de la Memòria del senyor Santacana els haurien de tenir sempre

ben presents tots els que estimen verament el Sindicat Vitícola Comarcal de Martorell. Diuen així:

«I aquí havia acabat la meva tasca i la meva obligació, sinó em manqués dir encara unes paraules finals. Hi ha senyors, que de tan pacifistes i demòcrates que són, tot ho refereixen a raons i batalles, i no saben parlar més que de vencedors i de vençuts. Cada

u en pensarà el que vulgui, però com que a mi em van venir a treure literalment de casa, per a què m'ocupés del Sindicat, he procurat ferho de la millor manera que he sabut i més aviat amb perjudici dels meus interessos; la bona voluntat i l'amor que he posat en la tasca us asseguro que no la superarà, i el mateix podria dir dels meus dignes companys de totes les Juntes. Es per això, que ni em sento vençut, ni em sento vencedor. Altrament, l'únic que pot ésser una cosa o al-

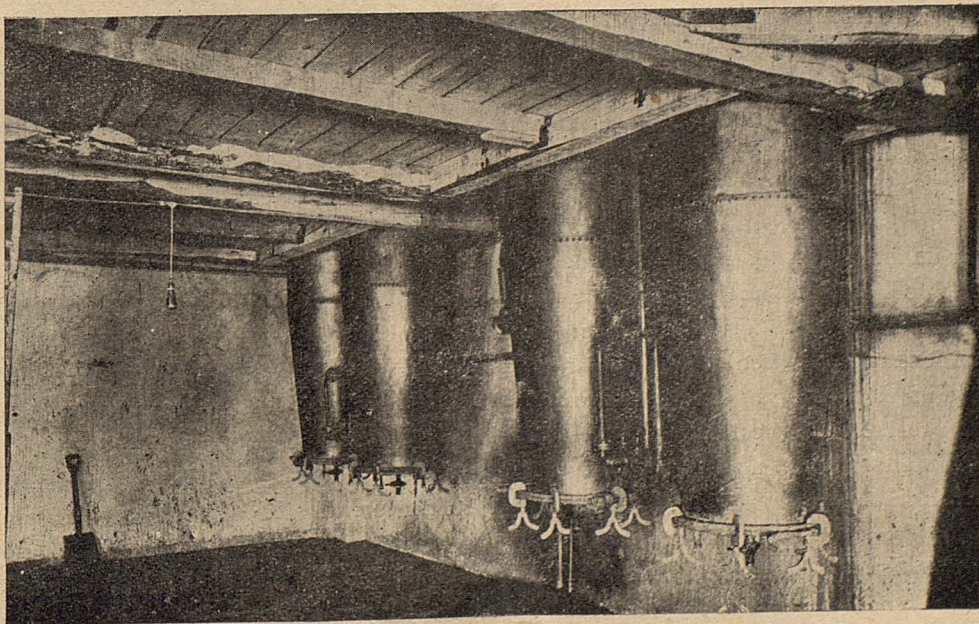
tra no és altre que el propi Sindicat; si aquest, amb el canvi millora, cosa de la qual estaria encisat, resultarà guanyador; si en canvi no és així, seria el veritable vençut.

Han gosat dir que els continuàvem difamant—cosa completament falsa com ja s'ha

Departament dedicat a la fabricació de derivats del tartrà

ticle 40 dels Estatuts que els dóna dret elegir la meitat més un dels individus de la Junta Administrativa, tal com és el cas de l'elecció actual, per no haver-se amortitzat encara el 75 per 100 de l'empréstit inicial, manifesten a la Junta General que volen fer ús d'aquest dret reglamentari. A aquest fi i respectuosos no obstant amb el criteri d'una gran part de socis del Sindicat que havien fet una

Calderes de la fabricació d'alcohol de brises

candidatura, s'adhereixen a la mateixa i se la fan seva, i per a què així consti i trobant-se ésser la gran majoria de socis protectors que tenen l'esmentat dret, demanen que donant la votació per feta, siguin nomenats per a substituir els quatre que cessen en la Jun-

dit—per a fer-los fracassar. Ben poca confiança deuen tenir en sí mateixos quan ja preveuen el fracàs i procuren crear un fantasma per a'adjudicar-n'hi la culpa. Nosaltres vam començar sense pessetes, però amb una gran fe i un gran entusiasme, i mai no ens vam preocupar de buscar a ningú a qui endossar el fracàs si es presentava.

Nosaltres vam haver de començar per cercar el primer ral i el primer pam de terra per a bastir el Sindicat i estem orgullosos de la nostra obra. Hem fet el que abans queda ben aclarit fins al centim; hem complert tots els compromisos contrets; hem aixecat el crèdit del Sindicat a límits insospitats, i el deixem en plena marxa i solvència. Del que passi d'aquí en endavant, ni en sabríem ni en podríem ésser responsables. Cal que cada u tingui el valor de respondre de les seves obres i nosaltres responem de les nostres, que estan a la vista; mai, però, de les dels altres. Hem passat a la història i la Comarca ens jutjarà de la mateixa manera que jutjarà a la seva hora als nostres successors.—*Francesc Santacana*».

Així s'explica ben oportunament el senyor Santacana en el document que acabem d'extractar. Ens sabia molt greu que haguéssim deixat de transcriure alguna de les dades més interessants, encara que sincerament hem de fer constar que tot el document de cap a cap ho és molt d'interessant, i és una vertadera llàstima que no poguem copiar-lo íntegrament, perquè no en tindríem prou amb el present número d'AGRICULTURA I RAMADERIA. Per tant, cal recomanar no solament als socis del Sindicat sí que també a tots els que estimin la pàtria, que adquireixin aquest document, el llegeixin i el guardin, puix que en ell hi és exposada la noble honradesa d'una conducta que tant de bo servis d'exemple als que en l'actualitat administren el Sindicat. Si per entremig de l'afer que ens ocupa no hi hagués la mala passió d'un grup que sembla que es vulgui apoderar de tot a tort i a dret, no tindria explicació possible el fet que, gosant el senyor Santacana d'una indubtable, ben merescuda i justificada estima per part de tots els socis, els quals el consideraven unànimement com a president insubstituïble, tant de cop i volta vagin nomenar una Junta Directiva, prescindint d'ell en absolut.

Quan es constituí el Sindicat i durant alguns anys, uns quants abnegats socis hagueren de respondre amb llurs interessos particulars, de sumes importantíssimes. Hi hagué moments que responien de més de 300.000 pessetes. I ho feien així, perquè tenien fe en l'obra que anaven a realitzar, perquè no van dubtar un sol moment de la conducta noble i desinteressada que regiria la bona administració de l'entitat que era ob-

jecte dels seus amors, en profit propi i dels companys de professió.

Si els que han volgut ara apoderar-se de l'administració del Sindicat, una de les més poderoses entitats agrícoles de Catalunya, hi saben esmerçar el mateix interès i abnegació que contínuament hi han dedicat el senyor Santacana i tots els que fins ara amb ell han format part de les Juntes Directives, el Sindicat Vitícola Comarcal de Martorell triomfarà. Ho faran així? Ens costaria molt de creure-ho i voldríem sincerament equivocar-nos.

El que sí podem afirmar, és que els que

ara administren havent-se'n apoderat bruscament, en el moment que el Sindicat tenia una vida ben puixant, no haurien estat capaçs de realitzar els insuperables esforços i provats sacrificis que calgueren per a fundar-lo i donar-li la vida pròspera, admirada de tothom, de què ha gosat d'ençà que es constituí fins a la collita darrera, que els administradors actuals ja en retrassaren tres o quatre mesos el pagament de la brisa. Hi ha certs individus que en l'art de destruir «hi tenen la mà trencada», però quan han de conservar i construir, «ja són figues d'un altre paner».

EL QUE DIU LA PREMSA

Riquesa que es perd

És ben sabut que per a tenir bones collites, s'ha d'adobar bé la terra, no sols per a restituir-li les matèries minerals que les plantes extreuen per cada collita (que és el que s'anomena llei del mínim) sinó avançant a la collita els elements necessaris, doncs així com no és lògic donar menjar a la família només quan està decandida, tampoc no és bon sistema emprar adobs amb compta gotes i esperant que la terra estigui esgotada.

Si la terra contingués en abundància tots els elements que les plantes necessiten, no caldrien adobs, però les plantes assimilen quatre elements dels quals les terres en són mancades i són: el nitrogen, l'àcid fosfòric, la potassa i la calç, per bé que aquesta és abundosa en certs terrenys.

Els fems animals pel mateix que aquests s'alimenten de plantes, retornen, en part, algun dels susdits principis, sempre que es manipulin bé els fems i s'aprofitin les palles per a jaç dels animals, però no tornen, realment, a la terra tots els elements; l'àcid fosfòric, en especial per a ésser molt necessari en la vida animal i assimilar-se gairebé tot, i per això és provat que, per a obtenir bones collites, cal que s'emprin adobs minerals en abundor.

El nitrogen el retornem a la terra en forma de nitrats, de sosa, de calç, o de potassa, i de sulfat amònic; aquell generalment usat en primavera o quan les plantes es troben ja avançades per ésser d'efectes ràpids i el sulfat amònic per a la sembra per ésser d'efectes lents.

L'àcid fosfòric es retorna a la terra en forma de superfosfat, que és l'adob més conegut i emprat ja pels pagesos, sense reserves, potser amb excés, ja que molt hi guanyarien en no usar superfosfat en tanta quantitat i,

la diferència, emprar-la en l'ús de potassa.

La potassa es retorna a la terra en forma de clorur o sulfat de potassa, en general d'iguals efectes, de manera que es pot emprar aquell que resulti més barat en el mercat, que és el clorur de potassa.

La calç, quan la terra n'és mancada, i això es coneix quan aquesta terra no reacciona tirant-hi vinagre o un àcid o bé quan a les vores dels camps no hi creixen les plantes lleguminoses, s'addiciona a la terra en forma de guix.

Ara bé, exposats aquests principis generals, volem cridar l'atenció del llegidor sobre el disbarat, tan corrent en les nostres comarques de no aprofitar bé els fems de quadra i sobretot de deixar perdre gairebé del tot els orins dels animals. Les quadres de les cases de pagès són totes permeables o sigui que els suc es filtren o bé surten fora de les quadres i regalen pels carrers o patis, constituïnt de passada, un perill per a la salut pública. Les quadres haurien d'ésser totes impermeables per tenir una capa d'argila, o encara molt millor, enrajolades o encimentades. I els orins recollint-se en dipòsits fora les quadres i on anessin a parar tots els que no fossin empapats pels jaços de les quadres que aquests amb els fems són aprofitats. Dits dipòsits són baratíssims de construir, puix no han d'ésser grans per a poder-se buidar sovint.

Es clar que l'ideal seria tenir en cada casa un femer cobert per a recollir-hi tots els fems i els suc de les quadres i, amb aquests, regar els fems per a què la fermentació es fes en bones condicions. Això és l'ideal; hem de convenir, però, que no és possible realitzar-lo en tots els llocs; unes vegades perquè els femers són costosos, altres per trobar-se situades les quadres en diferents llocs de la casa del pagès i no poder carretejar els

fems al femer. Quan les quadres, però, són unes al costat de les altres i poden arregar-se tots els fems en el femer, no hi ha excusa en no construir-lo, puix que tenir els fems en piles al descobert, a mercè de sovellades, pluges i tramuntanades, és com tenir els diners al pas de la porta per a què els lladres se'ls emportin. Però almenys sinó pot construir-se un femer, cal construir un petit dipòsit a la sortida de cada quadra i aquesta i el sòl on es posi la pila de fems, fer-la impermeable posant-hi un gruix d'argila.

L'objecte d'aquests dipòsits és aconseguir que no es perdin els orins dels animals que, com veurem, tenen un valor importantíssim i un cop recollits portar-los als camps, ja que no poden ruixar-se els femers que no es tenen. Adhuc, però, tot i tenint femers, de sucs en sobren i cal utilitzar-los, portant-los als camps abans de llaurar la terra, en portadores o bótes col·locades dalt de carretons corrents, a semblança de les bótes de regar que utilitzen certes viles o ciutats per a regar els carrers, i que fàcilment poden arreglar-se.

El valor dels orins dels animals és tan gran pel crescut tant per cent que contenen dels indicats principis nutritius de les plantes que, per tal de demostrar-ho palesament, consignem, a continuació, les següents dades tretes d'una Agenda agrícola, l'Agenda Wery, de la casa Bally Baillièrre, que es ven traduïda al castellà.

Així tenim que els orins de cavall o euga contenen l'50 quilos de nitrogen i 1 quilo de potassa per cada 100 quilos.

Vaca o bou: 1 quilo de nitrogen i l'61 quilos de potassa per 100 quilos.

Porc: 0'26 quilos de nitrogen i l'60 quilos de potassa cada 100 quilos. A més a més conté una petita quantitat d'àcid fosfòric.

Com que hom sap per terme mig els quilos que eliminen el cavall, la vaca i el porc, que són 1.000 quilos cada any el cavall, 3.000 la vaca i 500 el porc, tindrem que els orins de cada un de dits animals, per any donaran:

Cavall o euga: 15 quilos de nitrogen i 10 de potassa.

Vaca o bou: 30 quilos de nitrogen i 48 de potassa.

Porc: l'30 quilos de nitrogen, 6 quilos de potassa i gairebé 1 quilo d'àcid fosfòric.

Com que nosaltres considerem que els orins es perden gairebé tots, o per filtració en les quadres, o per escorriment a l'exterior, o per rentar-se els fems en les piles que es fan o per evaporació, trobant-se, com es troben exposats al vent i al sol, anem a veure el que perd un pagès mitjà, que tingui a la quadra 2 cavalls o eugues, 5 vaques o bous i 10 porcs.

Perd cada any 193 quilos de nitrogen, 340 quilos de potassa i 4 quilos d'àcid fosfòric.

Tenint en compte que el pagès compra nitrat o amoníac que conté 20 ó 15 unitats de nitrogen per 100 quilos, respectivament i clorur de potassa que conté 50 quilos de potassa, resulta que deixa de disposar, no aprofitant els orins dels esmentats animals, de 9'50 sacs de nitrat o 12 de sulfat amònic, i 6'80 sacs de potassa, i gairebé una quarta part d'un sac de superfosfat.

Als preus del mercat, aquells adobs valdrien unes 750 pessetes.

Però valdria molt més la collita que obtindria amb tirar els orins al camp, abans de cada treballada.

Resumint: el que voldria demostrar és que el pagès que té 2 caps de bestiar cavallí, 5 de boví i 10 de porquí, no aprofitant els orins, és com si llencés al pas de la porta de casa seva, 9 sacs i mig de nitrat o 12 de sulfat amònic i prop de 7 sacs de potassa, tots ells de 100 quilos.

Veritat que són eloqüents dites xifres? Encara em sembla veure l'esverament que tingué dies passats, un engreixador de porcs que en té molts a la quadra i els orins els tira a la claveguera, quan li vaig dir que llençava 8.000 pessetes cada any, no recollint-los i tirant-los a la terra. Precisament es queixava de què tenia els rave-bledes, aquest any, molt raquífics. Poseu-hi orins —vaig dir-li— que jo us asseguro que els tindreu ufanosos, ja que el rave-bleda, com tota planta d'arrel, necessita molta potassa i els orins de porc en són molt rics. Si ho fa, contaré els resultats.

X.

De *Butlletí de la Federació Sindical Agrària*

Dues menes de rabassaires

Això de «rabassaires» és un dir. De rabassaires només n'hi ha en indrets del Penedès. Ací a la Conca, no. Però, ara, gràcies a alguns homes de l'Esquerra, tot parcer o arrendatari pren el nom de «rabassaire» i s'acumula tota injustícia que hi pogués haver en alguns contractes de veritables «rabassaires» davant tot pagès que té terres a parceria o arrendament. Aquest pagès, segons l'Esquerra, és un «explotat», tingui la parceria o arrendament com tingui. Amb el nom de rabassaire ja en té prou per tenir raó.

Però aquesta «raó» sols la té si conrea terres a la banda de Barcelona o de Tarragona. Fora d'aquests llocs no en té. Particularment a la banda de Lleida. Si a Lleida hi ha un pagès veritablement explotat, allí, segons l'Esquerra, ha de callar, treballar i amollar el fruit o les pessetes. I si no ho fa, el penyoren o el porten a la presó.

Tenim, doncs, que la «justícia» no depèn

dels contractes o pactes en si, sinó si aquests tractes o pactes es fan a Lleida, o a Tarragona i Barcelona.

Així, un pagès, segons l'Esquerra, en aquests darrers llocs pot robar o mancar als tractes i pactes, però a Lleida, no; a Lleida el porten a la presó.

La raó de tot això és molt clara. La campanya en pro de la rampinya, passant per damunt de tota llei, els homes de l'Esquerra la van començar pel Penedès i la van estendre per les comarques limítrofes. A canvi d'aquesta rampinya, el pagès donava el vot a l'Esquerra. La campanya anava tota sola encomanant-se i va arribar a Lleida.

Els homes dirigents de l'Esquerra aleshores varen dir-se: per aquest camí rebrem nosaltres. Cal parar els peus. I vingué la llei sobre els conflictes del camp i van decretar: Que els pagesos que l'any passat i ara dos anys havien robat, podien continuar robant, però que els qui no havien robat, ara no ho podien fer i si ho feien anirien a la presó.

I com que els que havien robat, no tots, de bon tros, però si molts, eren de les bandes de Barcelona i Tarragona i els que no havien robat, de la banda de Lleida, varen quedar-se tots satisfets perquè, amb això, els diputats de l'Esquerra de Lleida, entre els quals hi ha els grans propietaris, quedaven així salvats i, de passada, pagaven el preu dels vots dels qui havien robat de Barcelona i Tarragona, gràcies als quals l'Esquerra triomfava i manava. Que això és així i ha passat així, tothom ho sap.

A Lleida hi hagué un tinent coronel, cap de l'Esquerra i un dels primers hisendats de Catalunya; hi ha en Companys, germà de l'ex-ministre de Marina, dels primers propietaris d'Urgell; hi ha en Mies, conseller d'Agricultura i altre dels grossos propietaris d'Urgell.

Aquests diputats propietaris, abans no arribés el foc de la injusta campanya dels «rabassaires», atiada pels seus companys d'Esquerra, han volgut deturar-ho amb la llei dels conflictes del camp.

I amb això han creat dues menes de «rabassaires»: uns que poden robar i altres que no. I dues menes de propietaris, uns que poden ésser robats i altres que no. I aquests altres són els caps dirigents de l'Esquerra, entre ells el cap de tots.

V. C.

D'Aires de la Conca

RECERQUES PRACTIQUES

El vesc

Es sobradament coneguda aquesta planta per la substància viscosa que proporciona, la qual mitjançant la fermentació es separa de la fulla i de les llavors, i de la qual, imitant la tradició germànica, se'n fa molt ús per Nadal i Cap d'Any, conservant-se la llegenda que, en aquesta planta paràsita hom hi ha de veure la senyal de la sort.

Per a l'agricultor, el *vesc* no és més que una planta paràsita, que viu a costes dels arbres on s'hi arrapa. Els que prefereix són el Pollancre, la pomera i l'ayet blanc, com també noguera, olm, salze, perera, ametller, prunera, encara que poc sovint, i fins l'alzina i ceps vells, si bé poques vegades. Segons sigui l'espècie d'arbre, li correspon una varietat de vesc; així és que el de la pomera no ataca l'ayet, però s'agafa al xop o pollancre.

Hi ha qui en distingeix tres varietats: la que viu sobre els arbres de molta ufana; la dels avets i la del pi, totes del *Viscum Album*, pel seu color blanc.

En els castanyers i en les alzines s'hi desenrotlla una altra espècie, el *Loranthus europæus*, que es distingeix del *vesc blanc* per la fulla persistent, que la perd a l'hivern.

El *Vesc blanc*, és un arbust sempre verd. Floreix a la primavera en començar el quart any. Les seves flors són unisexuals, i formen petits capolls. Els ocells transporten les llavors amb el bec, d'uns arbres a altres; l'embrió comença a treure una petita arrel, que s'adhereix a l'arbre, travessant l'escorça fins arribar a la llenya.

A l'any segon d'haver-se propagat les noves arrels del vesc, creixen en el sentit longitudinal de les branques. Formen una espècie de rastrell: fora de l'escorça s'inicia el desenvolupament del tronc, que va prenent força a costes de la planta que el sosté. Podant les branques del vesc, aquest no mor, continuen vivint les arrels internes de l'escorça. La vida del vesc pot arribar a assolir 40 anys.

Les plantes on s'hi arrelen es debiliten; les pomeres segueixen vivint, però fructifiquen poc i moltes branques s'assequen.

Les llenyes alterades per la propagació del vesc queden plenes de petits foradets, que es veuen si es miren en seccions longitudinals, mentre que en les seccions transversals es veuen les arrels.

La manera de lluitar contra aquesta planta paràsita consisteix en rascar les branques on s'hi hagi arrapat, i cobrir les ferides amb un màstic a base de quitrà.

El ramatge del vesc té abundància de substàncies azotades, i pot aprofitar-se a l'hivern per aliment del bestiar; però si es té a mà és millor vendre'l a les floristes.

S'utilitza en la preparació de diferents productes, essent un d'ells la cola melassada.

Trasbalsades i clarificacions dels olis

Els olis nous, són tèrbols perquè tenen en suspens partícules mucilaginoses de menys densitat a la de l'oli, el qual s'aconsegueix purificar mitjançant trasbalsades.

Aquestes trasbalsades s'haurien d'efectuar, almenys, tres o quatre vegades dintre el terme de vuit o deu dies, després d'haver-se collit.

Les temperatures dels locals on es conserva l'oli, s'ha de procurar que siguin de 15 a 20 graus, evitant els freds, que si són molt vius, congelen l'oli i en retarden la purificació.

Avui, amb els filtres moderns, pot evitar-se bastant que l'oli s'airegi, si bé les trasbalsades repetides dues o tres vegades i a l'any a entrar a la primavera, permeten obtenir olis sans i nets.

Els recipients per a contenir-los, si són de terra cuita, convé que interiorment siguin envernissats per tal de poder-los deixar ben nets.

Per avançar la clarificació dels olis d'oliva, hom pot acudir també a la clarificació o bé a l'acció de l'àcid cítric o del taní.

Per a sotmetre'l a una solució d'àcid cítric es procedeix de la següent manera:

Es prenen dotze o quinze llimones i s'espre-

men, amb aquest suc es preparen uns deu litres de solució que poden servir per a clarificar dos o tres cents litres d'oli. Les matèries albuminoses en suspensió es combinen amb els àcids i es dipositen al fons dels recipients. Trasbalsats els olis, es separen els baixos que han deixat i queden purificats i nets. Passa una cosa semblant al que fa la gelatina emprada per a clarificar els vins. L'oli, d'aquesta manera manipulat sense perdre cap de les seves característiques organolèptiques, queda purificat a les vint-i-quatre hores. La solució nítrica es tira sobre l'oli, es remena una estona i es deixa reposar.

Igual procediment es segueix quan s'utilitzen solucions tànniques en lloc de les cítriques.

Els olis vegetals en la lluita contra els paràsits dels arbres fruiters

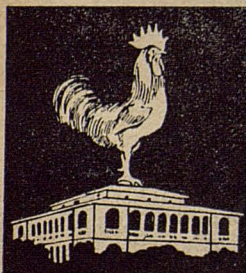
El valor de les emulsions d'olis vegetals (oliva, cacauet, etc.), ha estat posat de manifest pel senyor A. Balachowiski, sobretot per a combatre les coccinelles de certes espècies fruiteres.

Els olis vegetals, com el de cacauet i el d'oliva, quan s'utilitzen amb emulsions molt diluïdes (2 per 100 com a màxim), tenen un gran poder contra els insectes de gran resistència vital.

Per una sèrie d'assaigs practicats en diferents fruiterars, dit experimentador ha pogut constatar, que amb concentracions al 2 per 100 d'àcid oleic i amoníac, s'arriba a produir una mortaldat del 90 per 100 d'insectes, sense que els arbres tractats en sofreixin gens.

Les emulsions d'olis vegetals presenten un interès positiu, sobretot per a combatre les coccinelles a l'hivern.

Contra els pugons i altres insectes, donen igualment resultats altament satisfactoris.

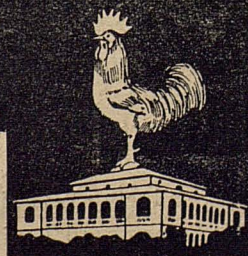
Granja Avícola
Sardanyola (Barcelona)

Cordellas

UNICA RAÇA - PRAT LLEONADA (Prat rossa)

POLLETS A 125 PTES. %/. POLLETES DE DOS MESOS, (450 GRAMS), A 5'17 PTES. UNA

Director Propietari: A. M. ALFONSO, Enginyer Agrícola E., S. A. B.
La Granja que ha obtingut millors premis en l'última Exposició "PRAT"

NOTES INFORMATIVES

Concurs per al foment de l'esporga de l'olivera

La Generalitat de Catalunya obra un Concurs per al foment i millora de l'esporga de l'olivera a les comarques de La Segarra, Alt Francolí, Vallès i Baix Llobregat, per al qual es concedeix un primer premi de 250 pessetes, un segon premi de 150, un tercer premi de 100 i deu premis de 50, amb un total de 1.000 pessetes de premis.

Per a concursar és necessari que el concursant faci més d'un any que resideixi a la comarca. Que segueixi l'esporga recomanada en les campanyes fetes pels Serveis Tècnics d'Agricultura de la Mancomunitat i de la Generalitat de Catalunya. Que accepti totes les condicions per les quals es regeix aquest Concurs.

Per a prendre part al Concurs cal emplenar el full de concursant. Lliurar aquest full signat pel propietari de l'olivera esporgat presentat a Concurs i per dos veïns del mateix terme municipal que en donin fe. Trametre'l directament a aquest *Servei d'Arbres Fruiters*, Urgell, 187, abans del dia 15 d'abril d'enguany.

En cada concursant es tindrà en compte les aptituds per a l'esporga de reforma, entenent com a tal la que, modificant els defectes del sistema rutinari local, deixi l'arbre en millors condicions de vegetació i producció. La manera d'interpretar l'esporga de producció, o sigui la que, completant la nova estructura de la copa reformada, la deixi millor disposada per a renovar la brosta vella i treure la nova brotada que ha de llevar l'any següent. L'adaptació que farà d'aquestes dues menes d'esporga, basada en els principis generals de la

bifurcació, dimensió i repartiment de branatge de la forma de vas tarragonina, al tipus d'esporga de formes arbustives o de formes retallades de cada localitat. La traça a saber aplicar els avantatges de l'esporga biennal a les condicions de cada clima, terreny i principalment a les característiques de cada varietat.

En igualtat d'apreciació, tindran preferència els qui hauran inscrit al Concurs major nombre d'oliveres esporgades. Els qui inscriuran varietats més difícils per a l'adaptació d'aquesta esporga. Els qui, seguint de més temps la reforma aconsellada, hauran aconseguit una major regeneració de la planta. Els qui, a més de la regeneració, hauran aconseguit regularitzar any per altre una collita mitjana i de millor qualitat.

Adjudicació i pagament de premis: El Jurat es reserva el dret d'adjudicar la totalitat dels premis, o solament una part, si no hi ha concursants amb prou mèrits. El veredictes farà públic dintre el mes següent a la data assenyalada com a termini d'admissió d'inscripcions. Proclamat el veredictes els concursants premiats cobraran la meitat del premi que els correspongui. L'altra meitat els serà lliurada després de complir les següents obligacions:

Els guanyadors dels tres primers premis: Marcar la meitat del tronc de totes les oliveres premiades amb una faixa de calç d'un pam d'ample. Esporgar, de franc i dintre l'any següent al del Concurs, 25 oliveres, a olivicultors de la mateixa comarca o comarques veïnes, que oportunament els seran assenyalades.

Els guanyadors dels altres premis: Seguir tot un dia, almenys, els guanyadors dels pri-

mers premis durant l'esporga gratuïta a què vénen obligats per la condició anterior. Assistir almenys a una de les demostracions pràctiques d'esporga que anualment organitza aquest Servei. El no compliment d'aquestes obligacions comporta la pèrdua de la resta del premi a cobrar. Llur compliment, en canvi, a més del cobrament de l'altra meitat del premi, donarà dret a: Demanar d'aquest Servei l'expedició de la credencial d'esporgador amb indicació del premi obtingut. Opció preferent per a formar part de les *brigades de divulgació pràctica d'esporga de l'olivera*, i de les *colles ambulants d'esporgadors* controlades per la Generalitat. Aspirar a un premi superior en els Concursos vinents.

■ ■ ■

Exposició de Cunicultura

Moltes són les cases de camp del nostre país en les quals hi ha un petit coniller. Petit i de males condicions sol ésser, i en quant al règim al qual estan subjectes els conills i a les qualitats de raça, hi ha també molt que desitjar.

Perquè no posar una mica més de cura en tot i perquè allà on les circumstàncies ho permetin, no s'engrandeix l'explotació? Es tracta d'una indústria que, considerada com a productora de carn, el mateix que com a productora de pell, té obert un gran mercat i per altra part és no solament molt compatible, sinó que constitueix un bon complement de l'explotació de la terra.

És per totes aquestes raons que l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre es prepara per a organitzar una Exposició de Cunicultura, a l'objecte d'exhibir els millors caps dins de cada raça, que es veuen en algunes molt apreciades explotacions del nostre país i a l'ensens crear un ambient cultural que adoctrini els aficionats respecte els mira-

NITRAT DE XILE

*sensacional
rebaixa de preus*

*consulteu
al vostre habitual
proveïdor*

ments que s'han de tenir en tot coniller, sigui gran sigui petit, i que orienti, pel cas de posseir una explotació no massa modesta, respecte el mercat de carn i el de pells.

L'Exposició tindrà lloc els dies 14, 15, 16, 17 i 18 del mes vinent d'abril, als baixos de la casa de l'Institut; durant aquests dies a l'estatge social s'organitzaran reunions d'aficionats a aquesta indústria i es donaran Conferències sobre conillers i adobada de les pells.

Per a prendre part a l'Exposició serà precís fer la inscripció del nombre i classe de caps per tot el dia 10 i hom es reserva el dret d'admissió dels conills que es portin a l'Exposició.

La inscripció i consegüent ocupació de lloc seran gratuïtes per a tot expositor.

Segona Setmana Apícola a l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre

Els socis que componen la *Secció d'Apicultura* d'aquesta entitat, organitzaren una Setmana Apícola el dia 3 d'aquest mes, com l'any passat, a base d'una Exposició de material i de mels, complementat amb una sèrie de Conferències de divulgació, les quals foren molt concorregudes.

A l'Exposició, que fou molt visitada, hi figuraven diferents tipus de ruscs exposats per *Material y Productos para la Avicultura*, cera estampada en fulles de diverses mides i material divers.

La casa Santiago Mansanet exposava variats models de ruscs, material d'extracció, guants, vels, carettes plegables, fumejadors, etcètera.

F. Ballesteros Prats, ruscs Dadant-Blatt, cavallets per a la desoperculació de ruscs.

Cridà l'atenció una caseta desmuntable pròpia per a treballs d'extracció i altres en l'Abellar de la casa Rocalla.

En Josep Viadiu, exposava la seva marca de mel envasada en pots de vidre.

Santiago Mansanet, propietari de la marca *El Romeral*, exposava els seus productes.

P. Sardà, en una elegant vitrina presentava la seva marca *Las tres abejas*.

La Granja *El Pinar*, ademés d'exposar la mel envasada de la seva acreditada marca, presentà seccions americanes d'un acabat perfecte i de presentació admirable.

Els senyors Ferrer i Pinell, amb elegant

sobrietat exposaven les mels de la Granja Sant Francesc.

Es donaren diverses Conferències de divulgació, per l'ordre següent:

Dia 5: el P. Rimblas, *La flora apícola*.

Dia 6: pel doctor Ramon Sala, de l'Escola Superior d'Agricultura, *Les abelles i la producció de Fruïta*.

Dia 8: per En Josep Conill, *Generalitats sobre l'Apicultura*, per a principiants.

Dia 9: també per En Josep Conill, *L'Apicultura intensa i la cria de reïnes*, per als ja iniciats en les pràctiques apícoles.

Els vins catalans als Estats Units i l'Estatut del Vi

En una reunió celebrada pel Consell Regional de la Unió de Viticultors de Catalunya, el qual constitueix el Comitè del Vi de la U. S. A. de Catalunya, es tractaren interessants assumptes d'actualitat per a la viticultura catalana.

Els senyors Andreu Cabré i Manuel Miró i Esplugas, donaren compte de les reunions celebrades recentment a Madrid, per la Confederació Nacional de Viticultors i per l'Institut del Vi, a les quals assistiren; posant de relleu el ferm propòsit dels esmentats organismes centrals de què es procedeix amb el màxim rigor en l'aplicació integral de l'Estatut del Vi.

També s'acordà interessar del Govern de la Generalitat, que procuri que l'esmentat Estatut es posi en vigor al nostre territori autònom i que al mateix temps es dirigeixi al Ministre d'Agricultura de la República per a fer-li present l'interès de la nostra viticultura per tal que l'aplicació interessada sia eficaç per tot Espanya.

La U. V. C. que té patrocinat en principi l'important assumpte de fer conèixer als Estats Units els vins catalans, mitjançant la intervenció d'una empresa seriosa, la qual es proposa entendre's amb els Sindicats Vitícoles, amb el propi esforç, serà una realitat d'exposició de mostres a l'Amèrica del Nord i l'obriment de les consegüents transaccions.

Amb la finalitat de fer propaganda dels nostres vins, el Consell acordà publicar un àlbum il·lustrat en el qual es doni a conèixer la producció vitícola de la nostra terra, tenint en compte les denominacions d'origen que ara s'estan tramitant; treball pel qual es sollicitarà el concurs de les comarques interessades.

El conveni comercial amb França

Ha estat subscrit per ambdós països i aprovat provisionalment per al parlament espanyol. Una part del mateix, fa referència a la substitució del Conveni de 1922 i a l'arranjament complementari que regirà fins al darrer dia de l'any que som.

Els avantatges que el nostre país concedeix a França es referixen a la fixació de contingents, respectant les xifres estadístiques de l'any darrer referents a cada producte; s'ofereixen a l'ensems algunes reduccions de drets per dotzena de productes típicament francesos, però fixant un contingent limitat i es manté per fi un caràcter de reciprocitat que ambdós països s'havien atorgat.

Pel que fa referència a Espanya, els avantatges obtinguts són principalment: manteniment del statu quo per a les exportacions de taronges, mandarines, vins, plàtans i alguns altres productes; fixació d'un cupus especial per a tomàquets; règim de llicències combinades per a la venda de fruits frescos i llegums, amb ampliació al cupus concedit l'any darrer. Obtenció de contingents per a peix fresc, en conserva i sardines, embutits, calçats, mitges de seda artificial, roba blanca, paper, fulles d'afeitar i quiscuns productes químics.

Figura una clàusula relativa a la navegació i a l'ús de vagons amb eix intercanviable a la frontera per tal d'evitar el transbordament.

Com que aquest projecte no és conegut amb detall, no podem fer-hi comentaris.

La Mutualitat d'Assegurances de la Unió de Sindicats Agrícoles de Catalunya

A la reunió recentment celebrada per aquesta entitat, els assembleïstes portaven la delegació de més de siscent mutualistes.

Es llegí l'estat de comptes i diferents associats demanaren aclariments que afecten la interpretació de la llei.

Feren ús de la paraula els senyors Carles Jordà i Ferran Zulueta els quals posaren de manifest l'èxit creixent que assoleix aquesta Mutualitat dels agricultors catalans.

Rocalla
TUBS ESPECIALS PER
A BAIXANTS D'AIGÜES

TELEF. 20768
ROCALLA S.A. CANUDA 2 BARCELONA

La nova política comercial

Amb aquest mateix títol, en el confrare «Pagesia» del dia 20 del passat mes de gener, es parla de la qüestió palpitant de les negociacions iniciades amb França per a pactar un nou conveni comercial.

Moltes de les nostres produccions agrícoles estan interessades precisament en l'exportació i ara es troben cohibides per aquella manca de flexibilitat i aquell marge de confiança necessaris per a no interrompre unes activitats d'aquesta naturalesa.

I és per això que tenen un interès veritable moltès de les consideracions que es fan en l'esmentat davantal.

Diu, en parlar dels mètodes que es segueixen en formular els tractats comercials, «que les mútues concessions, els avantatges recíprocs, els acords bilaterals són avui l'única forma possible, la que és cridada a imposar-se».

I segueix: «Gosaríem dir que el comerç internacional, actualment és un regateig».

«Cal, però, que aquest regateig sigui just i sigui honrat i intelligent, i que, una vegada acceptat, sigui portat a terme amb bona fe i amb escrupolositat, per les dues parts contractants».

I més avall, en referir-se al respecte que han de merèixer les produccions agrícoles interessades en l'exportació, assenyala que la «nova política comercial, germana de la moderna diplomàcia, és precis que es faci a la llum del dia, inspirada solament en els grans interessos de la collectivitat».

«La protecció a l'agricultura en països com el nostre no és una cosa tan artificial com pugui ésser-ho la protecció a certes indústries que només fan la viu viu a l'escalf d'un proteccionisme tortuós i sense solta».

«La nova política comercial, reclama una visió totalitària de les necessitats collectives. Per aquesta mateixa raó repugna les compensacions anormals i demana sense embuts, que les veritables fonts de riquesa tinguin aquell respecte i aquella atenció que els esforços d'una munió interminable de treballadors infatigables els han fet acreedors».

«I el respecte i l'atenció que demanem només pot trobar-se si la representació de l'agricultura, de la veritable producció agrícola, és cridada en els moments en els quals

la seva veu pot ésser definitiva per la vida de tot el país».

«L'agricultura no estarà mai en pugna amb la indústria, però no podrà mai tolerar tampoc que la indústria sigui un altre paràsit dels múltiples bolets que van afeblint-la. Una i altra es completen. Potser en molts moments cal una coordinació d'esforços de les dues grans branques nacionals; mai, però, no podran fer-se la competència».

I heus ací una afirmació oportuna. Gosaríem dir encara que les altres branques de l'activitat han de recolzar-se en el consum agrícola.

Poc hem vist que una crisi fabril repercutís d'una manera intensa en la vida del camp.

En canvi hem vist que les crisis del

camp es deixen sentir tot seguit en les altres produccions.

Això vol dir que és necessari que el nivell de la vida rural estigui sempre a la major altura possible. I per aquest fet, cal «una coordinació d'esforços».

Nota comercial

Els enginyers caps de les seccions agrònòmiques de Càdiz i Almeria, comissionats per la Direcció general d'Agricultura, es troben estudiant aquella costa pel terme d'Adra, amb l'objecte d'implantar nous cultiu apropiats a la zona càlida del Mediterrani. Sembla que es portarà a cap un assaig del cultiu de fruiters, arrels i tuberculs del tròpic.

LLIBRES

EL CRÉDITO AGRÍCOLA COOPERATIVO, per Rafael de Roda Jiménez, Llicenciat en Filosofia i Lletres, President de diferents Societats agràries, Cavaller Gran Creu de Isabel la Catòlica. Un volum de 222 pàgines. Salvat

Editors, S. A. Barcelona. Preu, 15 pessetes.

Aportar a les empreses rurals els capitals per a explotar-les, ha mogut l'autor del llibre, a exposar l'organització de Crèdit Agrícola, fixant-se en els règims econòmic i social i en llur desenvolupament orgànic. A l'estudi de la vida interna de les institucions creditores, la de relació i per tant l'organització de les Caixes de Crèdit. Les relacions de les Cooperatives amb l'Estat, en el seu triple aspecte jurídic, social i financer són objecte de tota atenció, així com les característiques i les diferències entre les *Caixes rurals* i els *Bancs populars*.

Completa l'obra, la documentació legislativa i complementària dels benemèrits Instituts socials.

El llibre dedica XIV capítols al Capital en l'Agricultura, Crèdit, Usura, Cooperatives, Lluur organització, Relacions d'aquestes, Sistemes de Crèdit cooperatiu i Enemics de les Cooperatives.

En un apèndix apareixen: els Estatuts jurídics, els documents relatius a estatuària i unes instruccions complementàries.

Les obres que s'anuncien en aquesta Secció es troben a l'Administració de la Revista :: AGRICULTURA I RAMADERIA ..

Producció i Estalvi

els dos grans factors de tota riquesa, s'obtenen adobant amb

Nitrat de Calç IG

Per a consultes tècniques:

Consultorio Agronómico de la

Unión Química y Lluch, S. A.

Carrer del 12 d'Abril, 2
VAL LADOLID

Rocalla

EL MILLOR MATERIAL PER A CONSTRUCCIONS

TUBS PLANXES ACANALADES DIPOSITIS CANALONS DIPOSITIS PER A AIGÜES PLAQUES DE 40x40cm REVOLTONS

TELEFON: 20768 **ROCALLA S.A. BARCELONA** REA ESTUDIS 74 Y CANUDA 2

CALENDARI

de sèmres i plantacions de les hortalisses, farratgeres i flors
més generalitzades o conreades a Catalunya

SEMBRES DEL MES DE ABRIL

HORTALISSES	
SOTA TENDES O EN LLOC CALENT	
	Ptes. 100 grs.
Albergínia morada, llarga	4'50
Albergínia negra, llarga	3'50
Albergínia nana, primerenca	5'00
Albergínia grossa, rodona	6'00
Pebrot nano gros, molt primerenc	2'50
Pebrot primerenc, de Lloret	2'50
Pebrot dolç, de Morro	2'50
Pebrot dolç gros, de Reus	2'50
Pebrot dolç gros, de Banyà	2'50
Pebrot dolç gros, de Torroella	2'50
Tomàquet molt primerenc, francès	3'50
Tomàquet primerenc, de Vilaseca	3'00
Tomàquet primerenc, Pometa	3'50
Tomàquet pometa, de Mataró	3'50
Tomàquet, de Pera	3'50
Tomàquet molt gros, Rosa	6'00
Tomàquet quatre berles, de Torroella	3'50
Tomàquet gros, tardà	1'50
Tomàquet de penjar	1'75
A SEMBRAR A PLE AIRE EN CLIMES ATEMPERATS I EN LLOCS ABRIGATS EN ELS MOLT FREDS	
Agrelles	4'50
Apit ple, blanc	1'75
Blanc de Xampinyó	3'00
Bledes, de fulla ampla	1'00
Borrajà	2'00
Carbassons	1'00
Carbassa francesa de bon gust	1'25
Carbassa Cabell d'Angel	4'00
Card ple, blanc, sense espines	3'00
Ceba valenciana	3'50
Cerfull, comú	1'00
Cerfull, molt arriusat	1'00
Cogombre verd, llarg	2'00
Cogombre petit, Cornichón	2'00
COLS DE FULLA ARRISSADA	
Col de Milà, de set setmanes, nana	1'75
Col de Milà, Aubervilliers	1'75
Col de Milà, grossa arriassada	1'75
Col de Milà, precoç de Sant Joan	1'75
COLS DE FULLA LLISA	
Col de cabdell, Bacalan	2'50
Col de cabdell, Brunswick	2'50
Col de cabdell, Dax	2'50
Col de cabdell, Glòria	2'50
Col de cabdell, Holanda, peu curt	2'50
Col de cabdell, Holanda, tardana	2'50
Col de cabdell, Joaneta o Nantesa	2'50
Col de cabdell, Mitra o Cor de Bou	2'50
Col de cabdell, Quintal, molt grossa	2'50
Col de cabdell, Sant Dionís	2'50
Col de cabdell, Schweinfurt	2'50
Col de cabdell, York, primerenca	2'50
Col Lombarda, morada, grossa	2'50
Col verda, arriassada, per a brotons	1'75
Col de Bruselles, de cabdell	1'75
Coliflor d'octubre	6'00
Coliflor de novembre	3'50
Créixens d'aigua	4'00
Créixens d'horta	1'50
Créixens Alenois o Morritort	0'75
Ensiàm bleder	2'00
Ensiàm escaroler	2'00
Ensiàm escarxofet	2'00
Ensiàm romà, blanc	2'00
Ensiàm romà, negre	2'00

	Ptes. 100 grs.
Escarola Cabell d'Angel (per a collir tendre)	2'25
Espàrreg primerenc	1'00
Espàrreg gros, d'Holanda	1'00
Espinac Viroflay, de fulla molt ample	0'50
Julivert, comú	0'75
Meló tendral de València, primerenc	1'25
Meló groc de València, primerenc	1'25
Meló verd de València, tardà	1'25
Nap fi rodó	1'25
Pastanaga fina, mig llarga	2'00
Pastanaga fina, llarga	1'75

MONGETES PER A MENJAR TENDRES	
	Ptes. Un quilo
Nanes Mig-dol, molt primerenques	2'50
Nanes Motxa francesa, molt primerenques	2'50
Nanes Motxa grisa, molt primerenques	3'00
Nanes Motxa vermella, molt primerenques	3'50
Emparradores de la Neu, molt primerenques	2'50
Emparradores Avellaneta blanca, primerenques	2'50
Emparradores Avellaneta negra, primerenques	3'00
Emparradores Sucre o Llamenera, primerenques	2'50

MONGETES PER A ESGRANAR	
	Ptes. 100 grs.
Emparradores de la Neu, molt primerenques	2'50
Nanes Ganxet d'Alcanar, primerenques	2'50
Emparradores Avellaneta blanca, primerenques	2'50
Pèsols d'Austràlia, emparradors	3'75
Pèsols de set setmanes	3'00
Pèsols de set setmanes, «Selectes»	3'50
Pèsols caputxins o tirabecs, «Banya de be»	4'50
Pèsols caputxins o tirabecs, flor morada	4'50

	Ptes. 100 grs.
Porro blanc, gruiut	1'00
Porro monstruós o Carentan	1'75
Ravenet rodó, rosa, punta blanca	1'00
Ravenet rodó, vermell, punta blanca	1'00
Ravenet mig llarg, rosa, punta blanca	1'00
Ravenet mig llarg, vermell, punta blanca	1'00
Ravenet llarg, vermell	1'00
Remolatxa, fina, morada	1'00
Remolatxa, fina, Cheltenham	1'00
Salsifis blanc	4'00
Síndria, molt primerenca	1'25
Síndria de Màlaga	1'25
Síndria de València	1'25
Xicoira	1'75
Xirivia	1'00

FARRATGERES	
	Ptes. Un quilo
Alfals, decuscutat, superior	3'25
Carbassa grossa	6'00
Col gegant Cavalier, de fulles llises	8'00
Col gegant de fulles arriassades, Aloma	11'50
Remolatxa o Bleda-rave, Mammouth	2'00
Remolatxa o Bleda-rave, blanca, mig sucrosa	2'50
Remolatxa o Bleda-rave, groga	3'50
Sorgo negre, sucros	1'00
Trèvol, superior	4'50
Trèvol, corrent	3'50
Trepadella, d'un dall	1'00
Trepadella, de dos dalls	1'25

PLANTER DE	
	Pessetes el centenar
Carxofes	10'00
Espàrrecs	7'50

	Pessetes el centenar
Gerderes	20'00
Grosellers	70'00
Maduixes, de tot l'any	6'00
Maduixons	6'00

PLANTER D'HORTALISSES	
	Pessetes el centenar
Albergínia, negra nana, primerenca	20'00
Albergínia, negra llarga	70'00
Moniato	6'00
Pebroteres, tija baixa, gros, molt primerenques	6'00
Pebroteres, tija mitjana, gros, dolç de Lloret, mig primerenques	6'00
Pebroteres, tija alta, gros, dolç de Reus	6'00
Pebroteres, tija alta, molt gros, dolç de Torroella	6'00
Pebroteres, tija alta, dolç de banya	6'00
Tomàquera emparradora, Pometa de Canàries, grossa, primerenca	6'00
Tomàquera emparradora, Pometa de Canàries, mitjana, primerenca	6'00
Tomàquera emparradora, Pometa de Mataró, primerenca	6'00
Tomàquera emparradora, Pometa valenciana	6'00
Tomàquera emparradora, Pera, gros, de la Reina	6'00
Tomàquera emparradora, de penjar	6'00
Tomàquera emparradora, gros, Rosa	6'00

A 16 pessetes el miler
No es serveixen menys de 500 plantes d'una sola mena

FLORS	
	Pessetes
Lot de 12 paquets variats, amb cromos	3 pessetes
Lot de 24 paquets variats, amb cromos	5 pessetes
Lot de 36 paquets variats, amb cromos	7 pessetes

ES SEMBREN	
	Pessetes
Balsamina	Nyanos
Cannes	Perpetuïnes
Caputxina nana	Petuïnes
Clavells d'Índia, nanos	Rosa d'agost o clavell da moro
Coronàries o Reina Margarida	Rosa mística o Zinnia
Escabioses o vídues	Sensitiva
Gallardia	Tageta signata
Gelosia plumosa	Vellut o cresta de gall
Gira-sol	Verdolaga de flor
Mantell reial	

EMPARRADORES ANUALS	
	Pessetes
Balsamilla	Gesamí d'Índia
Busingolcia	Meravelles o campanetes
Carbassetes	Maurandia Barclaiana
Caputxines	Mongetes de jardí
Cardiospermum	
Dòlics gegants	

EMPARRADORES PERENNALS	
	Pessetes
Arauja	Mandevilla suaveolens
Coba scandens	Medeola
Dòlics llenyosos	Passionària
Llúpul	Thumbergia

ES PLANTEN	
CABECES, TUBÈRCULS I ARRELS	
	Ptes. 10 cebes
Begònies	3'50
Crocus	1'50
Dàlies, en quatre colors	7'50
Dàlies, barrejades	5'00
Gladiols, en cinc colors	2'50
Jacintes d'Holanda, en quatre colors	7'50
Jonquilles	2'50
Nards (Vara de Jassè)	2'50
Narcisos	2'50
Tulipans dobles, en cinc colors	3'50
Tulipes fines	2'50

Preus salvant variació o existències. Per les remeses per correu, s'ha d'afegir a l'import de la comanda, 30 cèntims de pesseta per cada fracció de 100 grams i per al certificat 30 cèntims els 500 grams, pes mínim admès per correus. Demaneu preus a l'engròs, a

EL CULTIVADOR MODERN

TRAFALGAR, 76 (Prop de l'Arc del Triomf)
TELEFON 18744 - BARCELONA

TUBS

URALITA DRENA

SANITARIS

BARCELONA: PLAÇA ANTONI LÒPEZ, 15 - TELEFON 16556

EL MERCAT ~ ULTIMES COTITZACIONS

ADOBS

	UNITAT	PESETES
Superfosfat d'os, 18/20 per cent d'àcid fosfòric i 1/2 per cent de nitrogen	100 quilos	16'00
Superfosfat de calç, 18/20 per cent d'àcid fosfòric soluble	"	13'50
Superfosfat de calç, 16/18 per cent d'àcid fosfòric soluble	"	12'50
Superfosfat de calç, 13/15 per cent d'àcid fosfòric soluble	"	11'65
Sulfat d'amoniac, 20/21 per cent de nitrogen	"	26'00
Nitrat de sosa, 15/16 per cent de nitrogen	"	26'00
Sulfat de potassa, 90/92 per cent, equivalent a 49/50 per cent de potassa pura	"	44'00
Clorur de potassa, 80/85 per cent, equivalent a 50/51 per cent de potassa pura	"	34'00
Matèria orgànica còrnia natural, 10/11 per cent de nitrogen i 2/3 per cent d'àcid fosfòric	"	38'00
Sulfat de ferro en gra.	"	12'50
Nitrat de calç, 15/16 per cent de nitrogen i 28 per cent de calç	"	24'00
Cianamida, 19/20 per cent de nitrogen i 60 per cent de calç	"	38'00

INSECTICIDES I FUNGICIDES

Sofre 99/100 per cent, extra	40 quilos	19'00
Sofre 99/100 per cent, extra fi	"	21'60
Sofre gris o precipitat	"	10'00
Flor de sofre o sofre sublimat.	50 quilos	28'00
Sofre de terròs	100 quilos	42'00
Sofre en pans, refinat.	"	53'00
Sofre de canò.	"	56'00
Sulfat de coure, anglès	"	00'00
Sulfat de coure, país	"	81'00
Acetat de plom cristall	"	230'00
Arseniat de sosa anhidre, 60/63 per cent	"	140'00
Arseniat de plom en pols	"	250'00
Permanganat de potassa	"	500'00
Sosa Solvay	"	35'00
Nicotina 98 per cent	1 quilo	39'00
Sulfat de nicotina 40 per cent.	"	18'00

PRODUCTES ENOLOGICS

Acid cítric cristallitzat estranger.	100 quilos	500'00
Acid tartàric cristallitzat país	"	330'00
Acid sulfurós anhidre.	"	185'00
Sofrins conglomerat, en pastilles de 5 a 20 grams.	"	175'00
Sofrins conglomerat, en pastilles de 60 a 100 grams.	"	160'00
Lluquets sense degotalls, classe corrent.	"	90'00
Lluquets sense degotalls, classe manxega	"	90'00
Lluquets sense degotalls, classe francesa	"	125'00
Albúmina de gallina en plaques	1 quilo	20'00
Biosulfít Jacquemin	100 quilos	475'00
Carbó vegetal	"	300'00
Carbó vegetal impalpable	"	75'00
Caseïna pura	"	300'00
Cola de peix Cayenne.	1 quilo	26'00
Cola de peix en fideus	"	26'00
Cola de peix Saliànsky	"	100'00
Carbonat de calç (desacidificant).	100 quilos	75'00
Caramel concentrat	"	300'00
Enofosfat bicàlcic	"	115'00
Fosfat amònic	"	250'00
Gelatina plata en fulles primes	"	900'00
Gelatina or en fulles primes	"	975'00
Gelatina Vinocol en fulles primes	"	300'00
Metabisulfít de potassa cristallitzat.	"	210'00
Metabisulfít de potassa en pols, antiferment	"	220'00
Metabisulfít de potassa en líquid.	"	100'00
Negre animal en pasta rentat	"	165'00
Osteocola Coignet	"	505'00
Sang cristallitzada	"	785'00
Tani a l'èter pols extra	"	1.700'00
Tani a l'alcohol, pols extra	"	950'00
Tani a l'alcohol agulles extra	"	1.100'00
Tartrat neutre de potassa desacidificant.	"	650'00

MATERIES FILTRANTS

Amiant	100 quilos	1.400'00
Cel·lulosa extra forta	"	350'00
Cel·lulosa per a vins licorosos	1 quilo	10'00
Terra d'infusoris	100 quilos	65'00
Terra de Lebrija	"	40'00

CEREAIS I LLEGUMS

BLAT		
Forment de Castella	"	52'00 a 53'50
Candeal de la Manxa	"	53'00 a 54'00

	UNITAT	PESETES
Forment de la Manxa.	100 quilos	52'00 a 53'50
Aragó	"	55'00 a 00'00
Navarra.	"	54'25 a 00'00
Urgell i Vallès	"	52'00 a 53'00
Comarca	"	45'00 a 00'00
Extremadura, blanquet	"	52'50 a 00'00
Cruxer	"	52'50 a 00'00
Lleida	"	55'00 a 00'00
CIVADA		
Extremadura.	"	37'50 a 38'00
Cartagena.	"	37'50 a 38'00
ORDI		
Extremadura.	"	39'00 a 41'00
Urgell i Segarra.	"	38'00 a 40'00
Manxa	"	38'00 a 40'00
MORESC		
Plata disponible.	"	00'00 a 00'00
Andalusia corrent	"	56'00 a 58'00
ESCAIOLA		
Andalusia	"	56'00 a 57'00
MILL		
Estranger	"	46'00 a 00'00
Comarca	"	48'00 a 00'00
ARRÒS		
Arròs Bomba, primera	"	100'00 a 105'00
Arròs Bomba, segona.	"	85'00 a 90'00
Arròs Matisat.	"	50'50 a 51'00
Arròs Benlloc, zero	"	49'00 a 50'00
Arròs Floreta.	"	53'00 a 54'00
Arròs Selecte.	"	51'00 a 52'00
FAVES		
Extremadura.	"	00'00 a 00'00
Mallorca	"	45'00 a 46'00
Andalusia	"	48'50 a 49'50
Turquia.	"	43'00 a 43'50
Valencianes	"	00'00 a 00'00
Eivissa	"	45'50 a 46'00
Mahó	"	77'00 a 00'00
FAVONS		
Sevilla	"	45'50 a 47'00
Xereç	"	45'00 a 47'00
Marroc	"	00'00 a 00'00
Italians	"	00'00 a 00'00
Xinesos.	"	40'00 a 42'00
CIGRONS		
Cigrons Màlaga, fins, números 44 i 46.	"	103'00 a 104'00
Cigrons Màlaga de 54 a 56	"	66'00 a 68'00
Cigrons Màlaga de 60 a 62	"	55'00 a 56'00
Cigrons Màlaga de 63 a 65	"	55'00 a 56'00
Cigrons "pelones"	"	52'00 a 70'00
Cigrons Argèlia.	"	00'00 a 00'00
Cigrons Castella superiors	"	130'00 a 180'00
Cigrons Castella mitjans.	"	140'00 a 150'00
Cigrons moruns, número 29	"	00'00 a 00'00
Cigrons Sauc.	"	00'00 a 00'00
Oran mitjans	"	00'00 a 00'00
Oran superiors	"	00'00 a 00'00
MONGETES		
Mongetes València Pinet	"	82'00 a 90'00
Mongetes Tranquillon	"	86'00 a 88'00
Mongetes Monquillines	"	86'00 a 87'00
Mongetes Mallorca.	"	79'00 a 80'00
Mongetes Castella corrent	"	125'00 a 00'00
Mongetes Castella superior garbellades	"	134'00 a 135'00
Mongetes Cocorrosses Castella	"	98'00 a 100'00
Mongetes Cocorrosses Turquia	"	65'00 a 68'00
Mongetes Comarca noves	"	00'00 a 00'00
Mongetes Perles Galícia.	"	102'00 a 00'00
Mongetes Bulgària	"	57'00 a 00'00
Mongetes Coco Sophie	"	84'00 a 86'00
Mongetes Prat	"	98'00 a 100'00
VECES		
Veces Navarra	"	42'00 a 43'00
Veces Andalusia	"	37'50 a 38'50
ALTRES CEREAIS I LLEGUMS		
Ers país.	"	37'00 a 38'00
Ers estrangers negres	"	35'00 a 00'00
Fajol	"	48'00 a 00'00
Fesolets	"	00'00 a 00'00
Fesolets Castella	"	85'00 a 90'00
Fesolets Girona	"	130'00 a 132'00
Guixes	"	45'00 a 46'00
Llenties.	"	70'00 a 135'00

PLAQUES CANALETA GRANONDA URALITA

FARINES I DESPULLES		UNITAT	PESETES			UNITAT	PESETES
Farina sensera, mitja força	100 quilos	80'00 a 85'00		DE PINYOLA	100 quilos	89'00 a 92'00	
Farina sensera, força	"	95'00 a 100'00		Verd, primera	"	82'00 a 87'00	
Farina extra blanca, superior	"	74'00 a 76'00		Verd, segona	"	90'00 a 95'00	
Farina blanca, corrent	"	71'00 a 72'00		Groc, primera	"	88'00 a 98'00	
Farina Aragó	"	00'00 a 00'00		Groc, segona	"	61'00 a 66'00	
Farina regió	"	00'00 a 00'00		Fermentat	"	78'25 a 82'60	
Número 3, amb sac	100 quilos	46'00 a 48'00		Fosc	"		
Número 4	"	39'00 a 41'00		DE COCO	"	00'00 a 00'00	
Segones	"	35'00 a 37'00		Blanc (en barrils)	"	00'00 a 00'00	
Terceres	"	30'00 a 32'00		Cochin	"	00'00 a 00'00	
Quartes	"	28'00 a 30'00		Palma	"	00'00 a 00'00	
Menut	100 litres	5'00 a 00'00		Extraflor	"	00'00 a 00'00	
Segó	"	4'10 a 00'00		DE LLINOSA	"	132'00 a 00'00	
Segonet	"	5'00 a 00'00		Cru (en barrils)	"	140'00 a 00'00	
				Cuit	"	157'00 a 00'00	
				Incolor	"		
FARRATGES I PINSOS				SURO			
Garrofes negres Vinarç, sense sac	42 quilos	10'37 a 10'50		Planxes de suro de 2 a 3 centímetres gruix, primera	El quintà	63'00 a 70'00	
Garrofes negres Castelló	"	00'00 a 00'00		Planxes de suro de 2 a 3 centímetres gruix, segona	"	30'00 a 35'00	
Garrofes València	"	9'75 a 00'00		Planxes de suro de 2 a 3 centímetres gruix, tercera	"	15'00 a 20'00	
Garrofes roges	"	9'50 a 00'00		Planxes de suro de 3 a 4 centímetres gruix, primera	"	80'00 a 90'00	
Garrofes Eivissa	"	8'75 a 9'00		Planxes de 3 a 4 centímetres gruix primera ordinària	"	50'00 a 55'00	
Garrofes Mallorca	"	7'50 a 8'50		Planxes de 3 a 4 centímetres gruix segona	"	25'00 a 30'00	
Polpa de remolatxa, país, sense sac	100 quilos	250'00 a 275'00		Planxes de 3 a 4 centímetres gruix tercera	"	15'00 a 20'00	
Turtó de coco	"	31'00 a 32'00		VINS			
Farina de llinosa	"	37'00 a 38'00		Penedès, de 8 a 10 graus	Grau i	Blanc gre sat	
Alfals primera	"	20'00 a 0'00		Camp de Tarragona, de 9 a 19 graus	càrrega	1'65 - 1'75 - 1'85	
Alfals segona	"	17'50 a 0'00		Conca de Barbarà, de 8 a 9 graus	"	1'85 - 2'00 - 1'85	
Palla llargueta	"	9'00 a 0'00		Priorat, de 13 a 15 graus	"	1'50 - 0'00 - 1'50	
Palla curta	"	9'00 a 0'00		Vilanova i Geltrú, de 8 a 10 graus	"	0'00 - 2'50 - 0'00	
Fulla d'olivera	"	00'00 a 00'00		Igualada, de 8 a 10 graus	"	0'00 - 1'70 - 0'00	
				Martorell, de 8 a 10 graus	"	1'65 - 1'65 - 0'00	
				Manxa, de 12 graus	"	1'80 - 1'80 - 0'00	
				Alacant, de 14 a 15 graus	"	1'70 - 0'00 - 0'00	
				Mistela	"	0'00 - 0'00 - 0'00	
				Moscatell	"	2'80 - 3'00 - 0'00	
					"	3'80 - 0'00 - 0'00	
ALLS FRUITES SEQUES				ALCOHOLS			
Alls en forc, Cappares	12 forcs	00'00 a 00'00		Rectificats d'indústria, 96/97 graus	100 graus	254'00 a 00'00	
Primeres	"	00'00 a 00'00		Rectificats de residus vínics, 96/97 graus	"	245'00 a 00'00	
AMETLLES				Rectificats de vi, 96/97 graus	"	250'00 a 256'00	
Mallorca propietari, sense tros	100 quilos	340'00 a 00'00		Desnaturalitzats 88/90 graus	"	140'00 a 000'00	
Mallorca escollida	"	360'00 a 00'00		Destil·lat de brisa	"	00'00 a 00'00	
Llargueta	"	400'00 a 00'00		Aiguardent de canya, de 75 graus	"	210'00 a 00'00	
Mollar, amb clofolla	"	165'00 a 00'00		TARTRÀ I DERIVATS			
Gra Esperança primera	"	400'00 a 00'00		Mares de vi, 24/30 graus d'àcid	Grau i	0'85 a 0'00	
Comuna	"	340'00 a 00'00		Tartrat de calc, 50/52 graus d'àcid	100 quilos	1'60 a 0'00	
ANÍS EN GRA				Tartrà de brisa, 55/60 graus d'àcid	"	1'55 a 0'00	
Andalusia	"	180'00 a 00'00		VINAGRES			
Manxa	"	180'00 a 00'00		CLASSE CORRENT			
AVELLANES				Daurat	Hectolitre	30'00	
Gra primera	"	320'00 a 00'00		Prior	"	40'00	
Colliter	"	145'00 a 150'00		2 en 1	"	50'00	
Garbellada	"	00'00 a 00'00		CLASSE VELLA			
Negreta escollida	"	150'00 a 150'00		Daurat	"	80'00	
CACAUETS				Prior	"	80'00	
Tres grans blanc primera	"	110'00 a 00'00		2 en 1	"	125'00	
Tres grans segona	"	00'00 a 00'00		CLASSE CORRENT			
Dos grans blanc primera	"	110'00 a 00'00		De 5 graus	"	30'00	
Dos grans vermells	"	00'00 a 00'00		De 6 graus	"	35'00	
Esclofolats	"	00'00 a 00'00		De 7 graus	"	40'00	
COMINS				ANIMALS I LLURS PRODUCTES			
Del país	"	200'00 a 00'00		BOVÍ			
LLOBINS				Bous del país	El quilo	2'40 a 2'60	
Llobins número 1	"	50'00 a 00'00		Vaques del país	canal	2'40 a 2'60	
Llobins número 0	"	85'00 a 00'00		Vedelles gallegues	"	3'30 a 3'45	
Llobins Alhucemes	"	140'00 a 00'00		Vedelles de llet del país fins a 100 quilos	"	3'75 a 4'00	
NOUS				Estaquets fins a 150 quilos	"	3'40 a 3'50	
Escollides	"	125'00 a 00'00		Estaquets des de 150 quilos	"	2'75 a 3'10	
Corrent	"	00'00 a 00'00		PORQUÍ			
PÈSOLS				Del país blancs	"	3'70 a 3'90	
Sencers	"	95'00 a 105'00		Valencians blancs	"	3'10 a 3'15	
PINYONS				Extremenys	"	3'10 a 3'15	
Castelles	"	440'00 a 00'00		Mallorquins	"	3'10 a 3'15	
SAFRANS				CAVALLAR			
Selecte	"	200'00 a 00'00		Cavalls grossos, a ull, segons siguin	"	(Variació)	
Superior Estat	"	190'00 a 00'00		LLANAR			
Aragó	"	140'00 a 145'00		Anyells aragonesos, de 7 a 9 quilos	"	4'50 a 4'60	
XUFLES				Anyells aragonesos, femelles	"	4'65 a 4'75	
Escollides	"	125'00 a 00'00		Lletals aragonesos	"	4'90 a 5'10	
Colliter	"	40'00 a 00'00		Moltos extremenys, de 12 a 14 quilos	"	4'30 a 4'40	
				Ovelles extremenyes, de 10 a 12 quilos	"	4'50 a 4'60	
				Anyells extremenys, esquilats	"	0'00 a 0'00	
				Anyells extremenys, femelles esquilades	"	0'00 a 0'00	
				Moltos extremenys, llana	"	0'00 a 0'00	
				Anyells manxecs, vena	"	0'00 a 0'00	
				Anyells manxecs, capats	"	0'00 a 0'00	
				Anyells manxecs, femelles	"	0'00 a 0'00	
				Moltos castellans, de 12 a 14 quilos	"	4'10 a 4'20	
				Ovelles castellanens, de 11 a 13 quilos	"	3'65 a 3'75	
				Anyells castellanens	"	3'50 a 3'60	
				Anyells castellanens, femelles	"	4'10 a 4'20	
				Moltos segurenys	"	0'00 a 0'00	
				Ovelles femelles	"	4'00 a 4'40	

Llavors d'Hortalisses

	100 grs. Ptes.	Un quilo Ptes.
Agrelles	1'50	20'00
Albergínia morada llarga	4'50	40'00
Albergínia negra llarga	3'00	25'00
Albergínia nana, molt primerenca	5'00	45'00
Albergínia molt grossa, rodona	6'00	50'00
Albergínia montruosa de Nova York	6'00	50'00
Api ple blanc	1'75	15'00
Bleda, fulles amples	1'00	9'00
Bleda, fulles verdes	1'00	9'00
Borratxa	2'00	18'00
Bròquil blau de Santa Teresa	2'50	20'00
Bròquil blanc primerenc	2'50	20'00
Bròquil gros de Nadal, morat	2'50	20'00
Bròquil mig blanc de Sant Andreu, primerenc	2'50	20'00
Bròquil romà de Quaresma	2'50	20'00
Bròquil gros blanc, tardà, de Sant Isidre	2'50	20'00
Carxofa grossa de Laón	6'00	50'00
Carbassa francesa, del bon gust	1'25	10'00
Carbassa Cabell d'Angel	4'00	30'00
Carbassa vinatera o de Pelegrí	10'00	
Carbassons	1'00	9'00
Card ple blanc	3'00	25'00
Ceba blanca, primerenca, de la Reina	3'50	30'00
Ceba blanca grossa, primerenca	3'50	30'00
Ceba blanca grossa, francesa, tardana	2'50	20'00
Ceba vermella Campeny, molt primerenca	3'50	30'00
Ceba vermella de cabessar	1'75	16'00
Ceba vermella llarga, de Vic, primerenca	2'00	18'00
Ceba valenciana, per a l'exportació	3'50	30'00
Cibulet	5'00	45'00
Cerfull comú	1'00	8'00
Cerfull molt rissat	1'00	8'00
Cogombre llarg, verd.	2'00	18'00
Cogombre petit, Cornichon	2'00	18'00
Col de Milà Aubervilliers	1'75	15'00
Col de Milà grossa, rissada	1'75	15'00
Col de Milà precog, de Sant Joan	1'75	15'00
Col de Milà, de set setmanes, nana	1'75	15'00
Col de Nadal	2'50	20'00
Col de capdell, Bacalàn.	2'50	20'00
Col de capdell, Brunswick	2'50	20'00
Col de capdell, Dax.	2'50	20'00
Col de capdell, Glòria	2'50	20'00
Col de capdell, Holanda, peu curt	2'50	20'00
Col de capdell, Holanda, tardana	2'50	20'00
Col de capdell, Joaneta o Nantesa	2'50	20'00
Col de capdell, Mitra o Cor de Bou	2'50	20'00
Col de capdell, Quintal, molt grossa	2'50	20'00
Col de capdell, Schweinfurt	2'50	20'00
Col de capdell, Sant Dionís	2'50	20'00
Col de capdell, York, primerenca	2'50	20'00
Col de capdell, Lombarda, morada, grossa	2'50	20'00
Col de Brusselles	1'75	15'00
Col verda de brotó.	1'75	15'00
Col gegant farratgera, Cavalier	1'00	8'00
Col gegant farratgera, de fulles rissades	1'25	11'50
Coliflor extra primerenca	6'00	50'00
Coliflor de Nàpols, primerenca	3'50	30'00
Coliflor de Nàpols, tardana	3'50	30'00
Coliflor de Nàpols, molt tardana	3'50	30'00
Colinap (Napicol) blanc, Champion	1'00	9'00
Creixens Alenois o morritort	0'75	7'00
Creixens d'aigua o de font	4'00	35'00
Creixens d'horta	1'50	14'00
Escalunyes.	0'75	5'00
Escarola rissada, de fulla doble	1'25	11'50
Escarola rissada, cor ple	1'25	11'50
Escarola molt rissada, Cabell d'Angel	2'25	20'00
Escarola blanca, fulla d'enciam	1'25	11'50
Espàrrec gros d'Holanda	1'00	9'00
Espàrrec d'Argenteuil, primerenc	1'00	9'00
Espinac monstruós de Viroflay	0'50	3'00
Enciam de capdell, de les quatre estacions	2'00	17'50
Enciam de capdell, Batavia	2'00	17'50
Enciam de capdell, Rei de Maig	2'00	17'50
Enciam de capdell gros, d'hivern	2'00	17'50

	100 grs. Ptes.	Un quilo Ptes.
Enciam de capdell escaroler o català	2'00	17'50
Enciam de capdell, Trocadero, per a l'exportació	2'00	17'50
Enciam romà, llarg, blanc	2'00	17'50
Enciam romà, llarg, verd	2'00	17'50
Faves quarentenes, molt primerenques		4'00
Faves primerenques, blanques		2'50
Faves primerenques, morades		2'50
Faves grosses, de Mahó, tardanes		1'50
Julivert comú	0'75	6'00
Julivert fulla molt rissada	0'75	6'00
Meló de la Guatlla, primerenc	2'00	18'00
Meló valencià tendral, primerenc	1'25	10'00
Meló valencià groc, primerenc	1'25	10'00
Meló valencià, tardà	1'25	18'00

MONGETES

PER A MENJAR, TENDRES

Terreres, Mig-dol, molt primerenques	2'50
Terreres, Motxa vermella, primerenques	3'00
Terreres, Motxa grisa, primerenques	3'00
Emparradores, Avellaneta blanca, primerenques	2'50
Emparradores, Avellaneta negra, primerenques.	3'00
Emparradores, Avellaneta vermella, mig prca.	2'50
Emparradores, Sucre o Llaminera, molt prim.	2'50
Emparradores, Garrafal morada, bisbes, mig pr.	2'50
Emparradores de la Neu, primerenques	2'50
Emparradores, Romana o Facciola, tardanes	2'50

PER A DESGRANAR

Terreres, Ganxet d'Alcanar, molt primerenques	2'50
Terreres, Manresana, primerenques	2'50
Emparradores de la Neu, primerenques	2'50
Emparradores, Carai, tardanes	2'50
Emparradores, Ganxet, tardanes	2'50
Emparradores, Sastre de la Costa.	2'50
Emparradores, Garrofo valencià, gra molt ample	4'50
Nap de taula, blanc, rodó	1'25 12'00
Nap de taula, blanc, llarg	1'25 12'00
Nap de taula, blanc, mig llarg (nap de moda).	1'25 12'00
Nap de taula, groc, rodó	1'25 12'00
Nap de taula, llarg, negre	1'25 12'00
Pastanaga de taula, llarga	1'75 15'00
Pastanaga de taula, mig llarga	2'00 17'50
Pebrot, mata baixa, gros, molt primerenc	2'50 20'00
Pebrot, gros, de Lloret, mig primerenc	2'50 20'00
Pebrot, gros, de banya	2'50 20'00
Pebrot, gros, de morro	2'50 20'00
Pebrot, molt gros, de Reus	2'50 20'00
Pebrot, molt gros, de Torroella	2'50 20'00
Pèsols Austràlia, mata baixa	3'50
Pèsols Austràlia, emparradors	3'75
Pèsols setsetmaners, mata baixa	3'00
Pèsols setsetmaners "Selectes", mata baixa	3'50
Pèsols caputxins, banya de bè	5'00
Pèsols caputxins, flor violeta.	5'00
Porro gros, blanc	1'00 9'00
Porro monstruos, de Carentan	1'75 16'00
Ravenet rosa, rodó, punta blanca	1'00 8'00
Ravenet vermell, rodó, punta blanca	1'00 8'00
Ravenet vermell, llarg	1'00 8'00
Ravenet rosa, mig llarg, punta blanca	1'00 8'00
Ravenet vermell, mig llarg, punta blanca	1'00 8'00
Remolatxa fina, morada	1'00 8'00
Remolatxa fina Cheltenham	1'00 8'00
Selsifis blanc	4'00 35'00
Síndria molt primerenca	1'25 10'00
Síndria de Màlaga	1'00 9'00
Síndria de València	1'00 9'00
Tomàtec de Vilaseca, molt primerenc	3'00 25'00
Tomàtec Pometa, gros, primerenc	3'50 32'50
Tomàtec Pera, gros, tardà	3'50 32'50
Tomàtec rodó, llis, gros, tardà	1'50 12'50
Tomàtec de penjar	1'75 16'00
Xicoira arrel grossa, de Brusselles	1'75 15'00
Xirivia	1'00 7'50

Correspondència, comandes i girs: EL CULTIVADOR MODERN. - Trafalgar, 76. - Telefon 18744. - BARCELONA

Agraïrem als nostres llegidors que esmentin AGRICULTURA I RAMADERIA en dirigir-se als anunciants

Llavors de Farratgeres

	Un quilo Ptes.
Agrostis	7'00
Aira flexuosa	5'00
Alfals fulla ampla, decuscutada, superior	3'25
Alfals de Provença	4'00
Alfals Lupuli (Minette)	3'50
Alfals rústec (Mielga)	4'00
Alopeuro	8'00
Argelaga	15'00
Bersim	2'00
Bromo de prats	4'50
Carbassa molt grossa	6'00
Cinossuro de prats	10'00
Civada fromental	4'00
Colinap	9'00
Col gegant, fulles llises, Cavalier	8'00
Col gegant, fulles rissades	11'50
Colça	2'50
Dactilo aglomerat	4'00
Festuca pratensis	7'00
Festuca ovina	10'00
Fleo de prats	4'00
Girasol gran	2'50
Holcus llanós	4'00
Lotus comú	10'00
Moresc gegant Caragua groc	1'50
Melilotus de Sibèria	2'50
Moha d'Hongria	2'00
Mostassa blanca	2'50
Nap suec, molt gros, rodó	5'00
Nap suec, molt gros, mig llarg	5'00

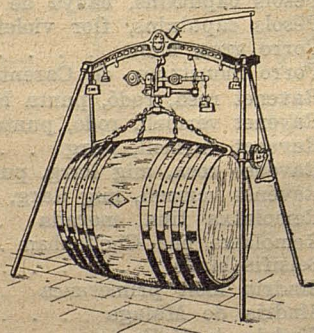
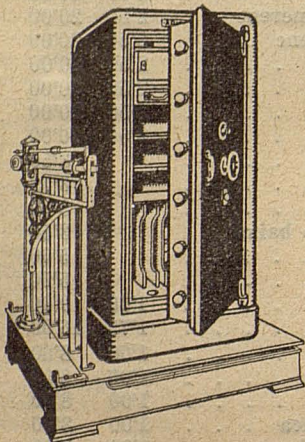
	Un quilo Ptes.
Nap suec, molt gros, llarg	6'00
Nyameres	1'25
Pastanaga farratgera, groga	7'50
Pastanaga farratgera, blanca	7'50
Pèsol farratger	1'50
Pimpinela o trepadella rústega	4'00
Poa de prats	6'50
Rave gros o de bou	4'00
Ray grass, anglès	2'50
Ray grass d'Itàlia	2'50
Remolatxa (bleda rave) rosa Mammoth	2'00
Remolatxa (bleda rave) vermella	3'00
Remolatxa (bleda rave) groga	3'50
Remolatxa (bleda rave) blanca, mig sucrera	2'50
Remolatxa sucrera	2'50
Serradella anual	2'00
Sorgo negre sucrat	1'00
Sulla desclofollada	7'50
Trèvol vermell o violeta	4'50
Trèvol anyal, fè o fenc	3'00
Trèvol nano, blanc	10'00
Trèvol híbrid	6'00
Trèvol de les sorres (Anthyllis vulnerària)	7'00
Trèvol d'Alexandria o Bersim	2'00
Trepadella d'un dall, els 100 quilos	100'00
Trepadella de dos dalls, els 100 quilos	125'00
Vessa farratgera, peluda	2'50
Xicoira d'arrel grossa	15'00
Xirivia	8'50
Llevors per a prats, en barreja	3'00
Llevors de gramínees, en barreja	2'00

Correspondència, comandes i girs: EL CULTIVADOR MODERN. - Trafalgar, 76. - Telèfon 18744. - BARCELONA

Arques i Bàscules

ARISÓ

El GRAN PREMI i Medalla d'Or
Exposició Internacional Barcelona

DEMANI
Catàlegs i preus

Bàscules per a autocamions i tot comerç
Arques nou sistema contra foc i "soplete"

Sans, 12. BARCELONA Tel. 30226

PREPARADOS EXCELENTES PARA LA VETERINARIA

BLACK MIXTURE: Llagas de toda naturaleza
ARSEALITE: Asma, anemia, fatiga
UNGUENTO ROJO: Para caballos, toros y demás venenos
JABON DE LOS PIQUEUX
EMBROCACION: Fortifica los músculos

P. MÉRÉ DE CHANTILLY
DANIEL ROBERT - Claris, 72 - BARCELONA

CONILLS

GEGANTS D'ESPANYA

Gris - llebra i blancs
Puresa de raça - Alta Selecció

CUNICULTURA SELECTA - Llinàs del Vallès

**QUINTA
EDICIÓ**

Forma un volum en octau de 368 pàgines, més de 40 gravats, 8 làmines en negre fora de text i vuit pàgines en les quals, sobre magnífic paper estucat es reproduïxen, a tot color, bellíssims exemplars de setze races de conills. Coberta a 2 tintes.

Per **Ramon J. Crespo**

Professor d'Avicultura
i Cunicultura

En **CONEJOS Y CONEJARES**, trobareu tot el que necessita saber tot bon criador d'aquests productius rosegadors. Els títols de les matèries que desenrotlla extensament i documentadament, donen idea del que és el llibre:

I.—Origen del conill.—II. Breus nocions sobre Anatomia i Fisiologia cunicular.—III. Com començar la cria de conills.—IV. Allotjament.—V. Alimentació.—VI. Reproducció.—VII. Els llodrigons.—VIII. Races principals de conills.—IX. Patrons vivents de cada raça.—X. Cobaies o conillets d'Indies.—XI. Comptabilitat del coniller.—XII. Regles per al criador.

La quinta edició és molt més extensa que les anteriors. El text, clar, plaent i senzill, està complementat per la imatge artística, còpia fidel de la realitat.

PREU DE L'EXEMPLAR: 8 PESSETES

Per 8'50 pessetes es tramet per correu certificat.

EL CULTIVADOR MODERN — Trafalgar, 76

Telèfon 18744 - BARCELONA

Pugons - Erugues

ELS DESTRUIREU DE MANERA SORPRENENT AMB

**NICOTINA INSECTICIDA
LA ESTRELLA**

:: MARCA ::

REGISTRADA

VERÍ

Màximes concentracions-Preus mínims

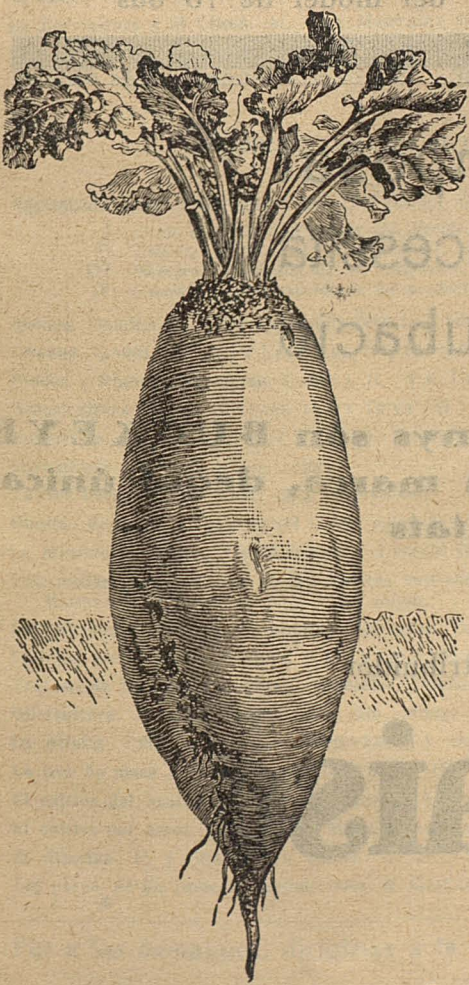
S'expèn en tres formes: NICOTINA PREPARADA "LA ESTRELLA", a la qual sols s'hi ha d'afegir aigua.-NICOTINA INSECTICIDA "LA ESTRELLA", la qual té 97 per 100 de substàncies actives.-SULFAT DE NICOTINA INSECTICIDA "LA ESTRELLA", la qual té, si més no, el 40 per 100 de substàncies actives.

Alerta amb les imitacions que ho imiten tot, però no la qualitat.

BARCELONA: Comercial Anònima Vicens Ferrer. - Societat Anònima de Drogueria Vidal i Ribes, Plaça del Born, 8 i Hospital, 2. - Soler i Mora, Jaume I, 18. - Establiments Dalmau Oliveras. - Ignasi Conillas, Llúria, 11. Miquel Casals, Llavaneres. - S. Suñé Ribera, Lleida. - Fill d'Angel Ferrer, Manresa. - Francesc Miró, Martorell. - Josep Antic, Mataró. - Martí Fitè, Mataró. - Rosend Fises, Prat de la Riba, 18, Sant Boi. - Francesc Coll, Sant Sadurn de Noya. - Cooperativa del Sindicat Agrícola, Teià. - Josep Rovira, Casa Vicentó, Vilafranca del Penedès. - Lluís Font, Vilassar de Mar.

VENDA A L'ENGRÓS:

FRANCESC NUBIOLA. - Corts, 648, pral., 1.ª (xamfrà Claris)
Telèfon 11087 - BARCELONA

**Remolatxa
Farratgera**

Remolatxa gegant Rosa Mammoth. De rel llarga, coll ample. Emergint de la terra en les seves tres quartes parts. Pell rosa, carn blanca, fullatge abundós. De molt bona conservació. Assoleix desmesurats tamanyes en terrenys solts i silfics. Pessetes, 2 el quilo.

Remolatxa gegant roja. De forma cilíndrica. Obtusa de la part colgada, coll gris i carn blanca. De mitjana conservació. Pessetes, 3'00 el quilo.

Remolatxa gegant groga. De forma ovoide molt allargada. Surt de la terra en les seves quatre quintes parts. Coll verdós, pell groga, fosca i llisa, carn blanca. Molt productiva i de bon rendiment. Pessetes, 3'50 el quilo.

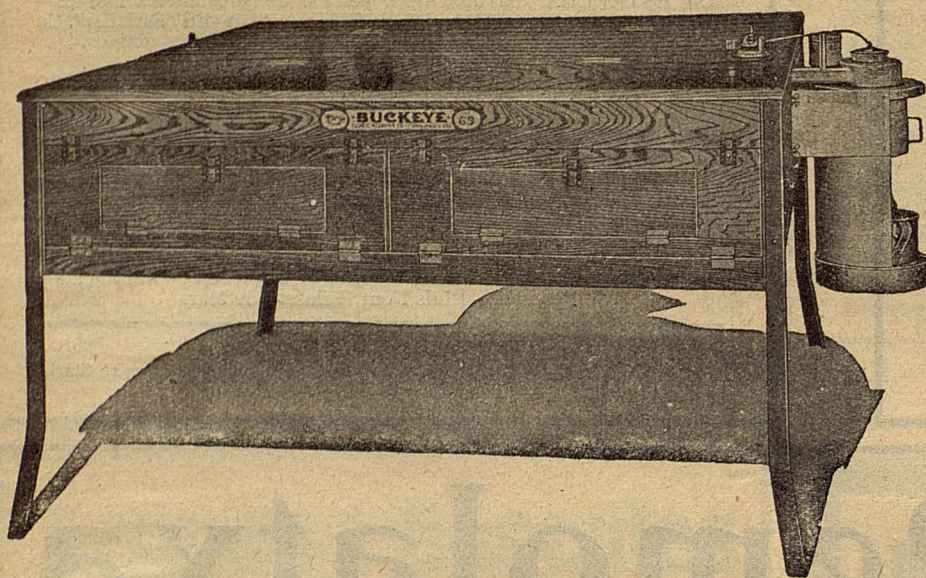
Remolatxa gegant blanca mig sucrosa. De coll vert. Sobresurt en les seves tres quartes parts de la terra. Carn blanca. Fullatge abundós. No li convenen els terrenys excessivament humits. Molt fàcil d'arrencar. Molt bona conservació. Pessetes, 2'50 el quilo.

EL CULTIVADOR MODERN

Trafalgar, 76 - Telèfon 18744 - BARCELONA

Buckeye

Construïda
a Espanya

<u>Cabuda - Ous</u>	<u>Pessetes</u>
75	225
150	400
286	550
400	725
576	900
1200	2100
1728	2600

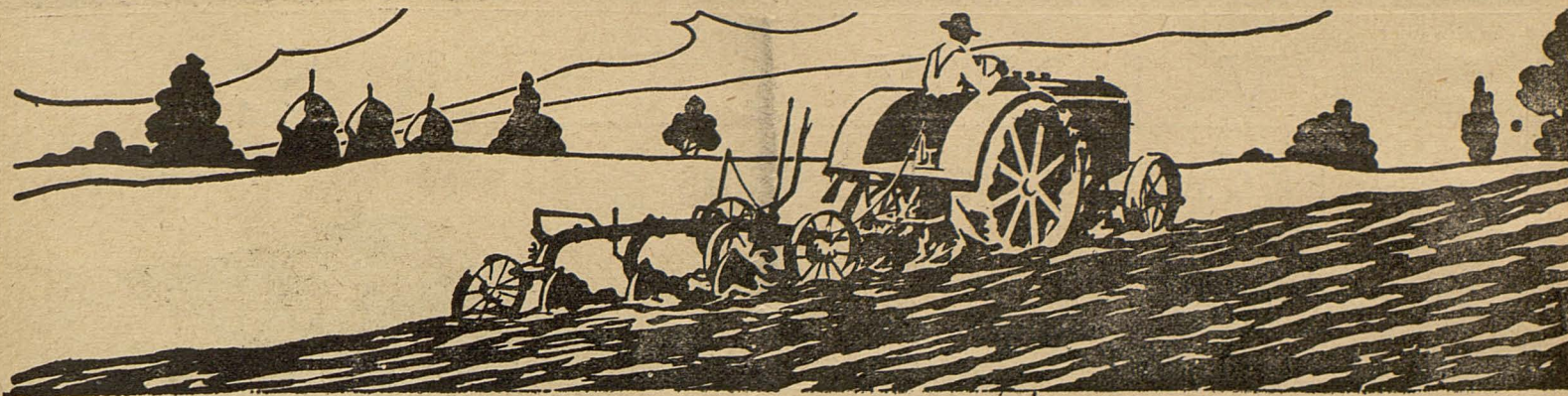
Amb volteix automàtic, a excepció del model de 75 ous

Es la marca que s'ha imposat
Es la incubadora que vostè necessita
Es l'última paraula en incubació

De cada cent incubadores en ús, vuitanta el menys són BUCKEYE, el qual demostra l'èxit que ha obtingut aquesta marca, degut únicament als seus excel·lents resultats

Sol·liciteu catàleg i detalls gratuïtament, al distribuïdor

Granja Paraiso
Arenys de Mar
(Barcelona)

IMPORTANTES OBRAS D'AGRICULTURA

CIÈNCIES APLICADES A L'AGRICULTURA

Compendio de Agricultura. SELTENSPERGER (C.). Un volum.	16,50 ptes.
Botànica agrícola. SCHRIBAUX (E.) i NANOT. Un volum.	En premsa n. e.
Química agrícola (<i>Química del Suelo</i>). ANDRÉ (G.) (2. ^a ed.). Dos volums.	29 ptes.
Química agrícola (<i>Química vegetal</i>). ANDRÉ (G.) (2. ^a ed.). Dos volums.	31 ptes.
Entomologia y Parasitologia agrícolas. GUÉNAUX (2. ^a ed.). Un volum.	En premsa
Microbiologia agrícola. KAYSER (E.). Dos volums.	29 ptes.
Hidrologia agrícola. DIÉNERT (F.). Un volum.	15,50 ptes.
Meteorologia y Física agrícolas. KLEIN (P.) i SANSON (J.). Un volum.	15,50 ptes.
Anàlisis agrícolas. GUILLIN (R.). Un volum.	15,50 ptes.
Higiene de la granja. REGNARD (P.) i PORTIER (P.). Un volum.	15,50 ptes.
Geologia agrícola. CORD (E.). Un volum.	15,50 ptes.
Previsión del tiempo. SANSON. Un volum.	En premsa.
Ornitologia. C. GUÉNAUX. Un volum.	En premsa.
Diccionario de Agricultura, Zootecnia y Veterinaria, dirigit per A. MATONS i M. ROSSELL i VILÀ. Es publica per fascicles. Publicat el volum primer (que consta de tres fascicles).	67 ptes.
Publicats demés els fascicles 4. ^{art} i 5. ^è (del volum II). Cada fascicle.	20 ptes.
Compendio de Química agrícola. GAIN (E.). Un volum.	21,50 ptes.
Anatomia Veterinaria. S. SISSON. Un volum i il·lustrat.	En premsa.
El Suelo. VILLAR (E. H. DEL). Un volum.	11 ptes.
La Agricultura y el Clima. ALCARAZ MARTÍNEZ (E.). Un volum.	8 ptes.
Investigación de aguas subterráneas. DARDER PERICÁS (B.). Un volum.	26 ptes.
El Crédito agrícola cooperativo. R. DE RODA i JIMÉNEZ. Un volum.	9 ptes.

PRODUCCIÓ I CONREU DE LES PLANTES

Agricultura general. DIFFLOTH (P.) (2. ^a edició). Quatre volums:	
I. Suelo y mejoramiento de las tierras.	15,50 ptes.
II. Labores y rotación de cultivos.	15,50 ptes.
III. Siembras y cuidado de los cultivos.	14,50 ptes.
IV. Cosechas y conservación de los productos agrícolas.	14,50 ptes.
Abonos. GAROLA (C. V.) i LAVALLÉE (P.) (2. ^a edició). Dos volums.	29 ptes.
Cereales. GAROLA (C. V.) i LAVALLÉE (P.) (2. ^a edició). Dos volums.	29 ptes.
Prados y Plantas forrajeras. GAROLA (C. V.). Un volum.	17,50 ptes.
Arboricultura frutal. BUSSARD (L.) i DUVAL (J.) (2. ^a ed.). Un volum.	16,50 ptes.
Viticultura. PACOTTET (P.) (2. ^a edició). Un volum.	16,50 ptes.
Silvicultura. FRON (A.). Un volum.	16,50 ptes.
Cultivo horticola. BUSSARD (L.). Un volum.	16,50 ptes.
Plantas de escarda. HITIER (H.). Un volum.	16,50 ptes.
La Mimbrera (<i>Cultivo y aplicaciones</i>). LEROUX (E.). Un volum.	14,50 ptes.
Enfermedades parasitarias de las plantas cultivadas. DELACROIX (J.) i MAUBLANC (A.) (2. ^a edició). Un volum.	15,50 ptes.
Enf. no parasitarias de las plantas cultivadas. DELACROIX. Un volum.	14,50 ptes.
Cultivos meridionales. RIVIÈRE (CH.) i LECQ (H.). Dos volums.	32 ptes.
Tratado de Patología y Terap. vegetales. FERRARIS (T). Dos volums.	85 ptes.
Olivicultura. MANUEL PRIEGO (J.). Un volum.	11 ptes.
La Alfalfa. CRUZ LAPAZARÁN BERISTAIN (J.). Un volum.	7 ptes.
La uva de mesa de Almería. RUEDA FERRER (F.). Un volum.	13 ptes.
El cultivo del azahar. JUAN BTA. LLORCA. Un volum.	En premsa.
El cultivo del arroz. R. FONT DE MORA. Un volum.	En premsa.
El Alforfón. F. J. RIERA. Un volum.	14 ptes.
Los parás. de los insectos perjudiciales. R. GARCÍA MERCET. Un volum.	9 ptes.

PRODUCCIÓ I CURA DELS ANIMALS

Zootecnia general. DIFFLOTH (P.). Dos volums.	32 ptes
Razas bovinas. DIFFLOTH (P.). Un volum.	17,50 ptes
Razas caballares. DIFFLOTH (P.). Un volum.	16,50 ptes.
Ganado lanar. DIFFLOTH (P.). Un volum.	15,50 ptes.
Avicultura. VOITELLIER (C.) (2. ^a edició). Un volum.	16,50 ptes
Aliment. racional de los Animales domésticos. GOUIN (2. ^a ed.). Un volum.	En premsa
Higiene y Enfermedades del ganado. CAGNY i GOUIN (2. ^a ed.). Un volum.	16,50 ptes.
Apicultura. HOMMELL (R.). Un volum.	16,50 ptes
Cabras, cerdos, conejos. DIFFLOTH (P.). Un volum.	15,50 ptes.
Sericicultura. VIEIL (P.). Un volum.	15,50 ptes.
Producción y doma del caballo. BONNEFONT (J.). Un volum.	15,50 ptes.
La Pesca y los Peces de agua dulce. VILLATE DES PRUGNES (R.). Un vol.	16,50 ptes.
Piscicultura. GUÉNAUX (G.). Un volum.	15,50 ptes.
Manual de Veterinaria práctica. HUGUIER, Dos volums.	39 ptes.
Métodos modernos de Avicultura. DIFFLOTH (P.). Un volum.	23 ptes.
Enfermedades de las Abejas, A. CAILLAS. Un volum.	6 ptes.
Alimentación de los Animales. ROSSELL i VILÀ (M.). Un volum.	9 ptes.

ENGINYERIA RURAL

Material vitícola. BRUNET (R.). Un volum.	15,50 ptes.
Material vinícola. BRUNET (R.). Un volum.	16,50 ptes.
Construcciones rurales. DANGUY (J.). Un volum.	16,50 ptes.
Riegos. RISLER (E.) i WÉRY (G.) (2. ^a edició). Un volum.	15,50 ptes.
Drenaje y saneamiento de las tierras. RISLER i WÉRY (2. ^a ed.). Un vol.	13,50 ptes.
Prácticas de Ingeniería rural. PROVOST (A.) i ROLLEY (P.). Un volum.	15,50 ptes.
Electricidad agrícola. PETIT (A.). Un volum.	16,50 ptes.
Topografía agrícola. MURET (C.). Un volum.	15,50 ptes.
Máquinas de labranza. COUPAN (G.). Un volum.	16,50 ptes.
Máquinas de cosechas. COUPAN (G.) Un volum.	En premsa.

TECNOLOGIA AGRÍCOLA

Vinificación. PACOTTET (P.) (2. ^a edició). Un volum.	16,50 ptes.
Aguardientes y vinagres. PACOTTET (P.). Un volum.	16,50 ptes.
Lechería. MARTÍN (C.) (2. ^a edició). Un volum.	15,50 ptes.
Las Conservas de frutas. ROLET (A.) (2. ^a edició). Un volum.	16,50 ptes.
Las Conservas de Legumbres (<i>Carnes, productos del corral y de la lechería</i>). ROLET. Un volum.	15,50 ptes.
Industria y comercio de los Abonos. PLUVINAGE (C.). Un volum.	16,50 ptes.
La remolacha y la fabric. del azúcar de remolacha. SAILLARD. Un volum.	19,50 ptes.
El Manzano de sidra y la Sidrería. WARCOLLIER (G.). Un volum.	17,50 ptes.
Destilería agrícola e industrial. BOULLANGER (E.). Dos volums.	29 ptes.
Vinos de Champaña y espumosos. PACOTTET i GUITTONNEAU. Un volum.	15,50 ptes.
Las industrias de la Leche. LLOVET. Un volum.	11 ptes.
Enfermedades de los vinos. BRUNET (R.). Un volum.	9 ptes.
Contabilidad agrícola. P. J. GIRONA. Un volum.	En premsa
Legislación agrícola. P. J. GIRONA. Un volum.	En premsa

ECONOMIA I LEGISLACIÓ RURAL

Economía rural. JOUZIER (E.). Un volum.	16,50 ptes.
Explotación de un dominio agrícola. VUIGNER (R.). Un volum.	17,50 ptes.
El libro de la campesina. BUSSARD (O.). Un volum.	15,50 ptes.
Agenda Agrícola. WÉRY (G.) (2. ^a edició). Un volum.	7 ptes.

VINYATERS:

LES PREMSES CONTINUES

COLIN

Són les millors fins avui. No deixen solatges, quedant el vi sense aspror.

Primer Premi i Medalla d'Or en el Concurs de Premses a Alcàssar de Sant Joan

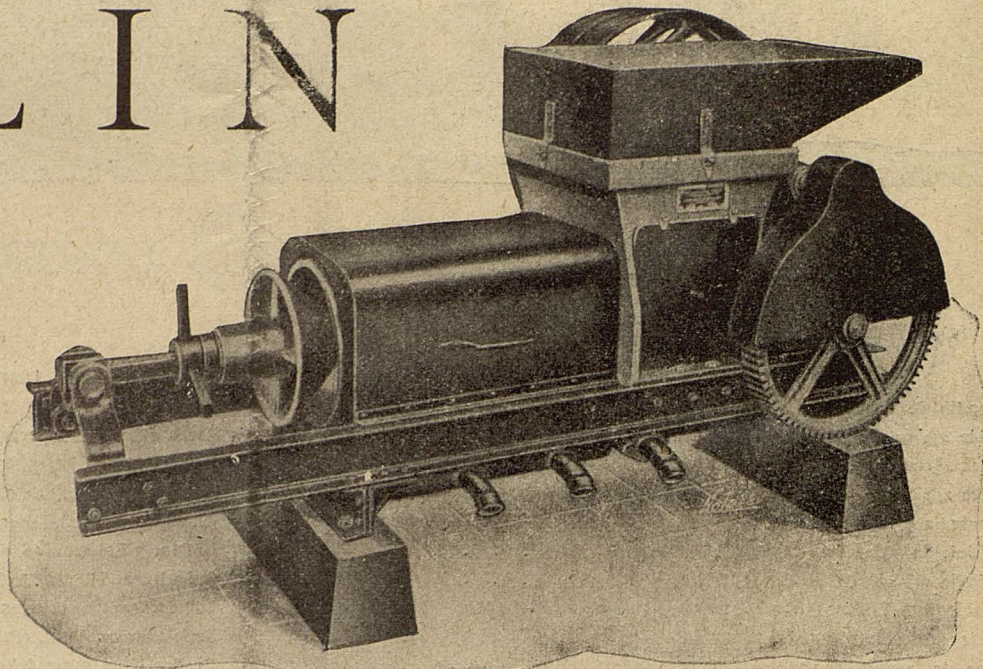
■ ■ ■

Material de Verema

Productes per a l'Elaboració

■ ■ ■

DEMANEU DETALLS I CÀTALOGS

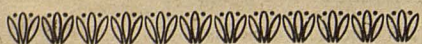
VICENTS VILA CLOSA PASSEIG DE GRACIA, 88 Tel. 72095-Dir. Teleg. KEDEVILA Barcelona

PER AL MILLORAMENT DE LES VOSTRES GALLINES, COMPREU A

GRANJA AVICOLA PRAT

ESPECIALITZADA EN LA VENDA DE

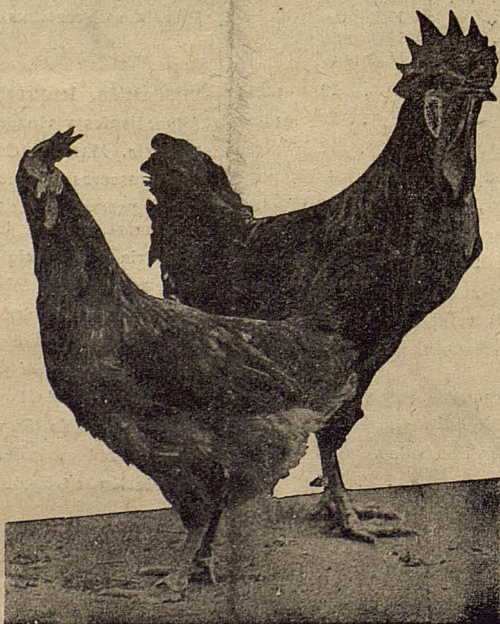
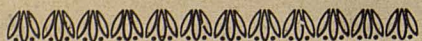
POLLETS seleccionats i POLLETES seleccionades, de tres mesos

De les quals prenem encàrrecs per als mesos de Juny, Juliol i Agost. Deu anys de constant selecció amb el niu trampa ens permet considerar la nostra raça de

Gallines PRAT

al nivell de la millor raça estrangera. - Aquesta Granja és i ha estat proveïdora de les més famoses Granjes que es dediquen a la RAÇA PRAT ROSSA

Lot campió de races nacionals. Exposició Nacional, Madrid

Des de 1926, ha obtingut la nostra Granja les millors recompenses en totes quantes Exposicions ha concorregut. Actualment posseeix els

Campionats de Races nacionals

obtinguts a Madrid, París i Barcelona

Demaneu avui mateix catàleg il·lustrat de la Granja i el rebreu gratuïtament

Direcció postal: Granja Avícola Prat - J. Colominas i Vergés PRAT DE LLOBREGAT (Prov. de Barcelona)